

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิระพร วีระพันธุ์. การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการนอนพาราเมตริกซ์ สำหรับการประมาณค่าและ การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์ของความถดถอยเชิงเส้นแบบง่าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ชูใจ คูหารัตนไชย. การวิเคราะห์ความถดถอยเมื่อค่าความคลาดเคลื่อนของข้อมูลมีสหสัมพันธ์ และความแปรปรวนไม่คงที่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ธีระพร วีระถาวร. การอนุมานเชิงสถิติขั้นกลาง : โครงสร้างและความหมาย. กรุงเทพมหานคร : พิกัดการพิมพ์, 2531.
- ศุพล คุรงค์วัฒนา. การวิเคราะห์เชิงสถิติ : การวิเคราะห์ความถดถอย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ภาษาอังกฤษ

- Carroll, R.J., and Cline, D.B.H. An asymptotic theory for weighted least-squares with weights estimated by replication. Biometrika 75 (1988) : 35-43.
- Chen, J. and Rao, J.N.K. Iterative weighted least squares estimators. The Annals of Statistics 21 (1993) : 1071-1092.
- Dalall, S.R. Simultaneous confidence bands for regression with unknown unequal variance. Technometrics 32 (May 1990) : 173-186.
- Fishman, G.S. Principles of discrete event simulation. New York : John Wiley, 1978.
- Gray, H.L., and Sohuocany, W.R. The generalized jackknife statistic. New York : Marcel Dekker, 1972.

- Jaquez, J.A., Mather, F.J., and Crawford, C.R. Linear regression with non-constant, unknown error variance : sampling experiments with least squares, weighted least squares and maximum likelihood estimators. Biometrics 24 (September 1968) : 607-626.
- Miller, R.G. The jackknife-a review. Biometrika 61 (1974) : 1-15.
- Ramsey, P.H. Exact type I error rates for robustness of student's t test with unequal variances. Journal of Educational Statistical 5 (1980) : 337-349.
- Rao, C.R. Estimation of heteroscedastic variances in linear models. Journal of the American Statistical Association 65 (March 1970) : 161-172.
- _____. Linear statistical inference and its applications. 2nd ed. New York : John Wiley & Sons, 1973.
- Rao, J.N.K. Combining independent estimators and estimation in linear regression with unequal variances. Biometrics 27 (December 1971) : 971-990.
- _____. On the estimation of heteroscedastic variances. Biometrics 29 (1973) : 11-24.
- Shao, J. Asymptotic distribution of the weighted least squares estimator. The Annals of Institute of Statistical mathematic 41 (1989a) : 365-382.
- _____. Jackknife weighted least squares estimators. Journal of Royal Statistical Society B 51 (1989b) : 139-156.
- _____. and Rao, J.N.K. Jackknife inference for heteroscedastic linear regression models. The Canadian Journal of Statistics 21 (1993) : 377-395.
- Sheuer, E.M. and Stoller, D.S. On the generation of normal random vectors. Technometrics 4 (1962) : 278-281.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การสร้างเลขสุ่ม

ในการสร้างข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงแบบต่าง ๆ นั้น จะต้องใช้ตัวเลขสุ่มเป็นพื้นฐานในการสร้าง สำหรับวิธีการสร้างตัวเลขสุ่มมีอยู่หลายวิธี แต่ที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน คือ วิธีการสร้างตัวเลขสุ่มตามวิธีที่ไวท์และชมิคท์ (1975) เสนอไว้ ซึ่งมีหลักการในการสร้างตัวเลขสุ่มตามวิธีของไวท์และชมิคท์ มีดังนี้

1. เลือกตัวเลขคี่บางตัวที่มีค่าน้อยกว่าจำนวนเลข 9 หลัก เป็นค่าเริ่มต้น
2. คูณตัวเลขที่กำหนดเป็นค่าเริ่มต้นด้วย a ซึ่งเป็นเลขจำนวนเต็มอย่างน้อย 5 หลัก
3. คูณผลลัพธ์ในขั้นที่ 2 ด้วย 0.4656613×10^{-9}
4. จากขั้นที่ 3 จะได้ค่าตัวเลขสุ่มที่มีค่าอยู่ในช่วง $[0,1]$
5. กำหนดค่าเริ่มต้นใหม่ให้มีค่าเท่ากับผลคูณในขั้นที่ 2
6. กระทำซ้ำตั้งแต่ขั้นที่ 2 ถึงขั้นที่ 5 จนกระทั่งได้ตัวเลขสุ่มครบตามจำนวนที่ต้องการ

ตัวเลขสุ่มที่ได้จะมีการแจกแจงแบบสม่ำเสมอในช่วง $[0,1]$ และเป็นอิสระต่อกัน

การสร้างตัวเลขสุ่มที่มีการแจกแจงปกติของตัวแปรพหุ

ให้ $\underline{x}' = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ มีฟังก์ชันความหนาแน่น คือ

$$f(\underline{x}) = \frac{\exp\left[-\frac{1}{2}(\underline{x} - \underline{\mu})' V^{-1}(\underline{x} - \underline{\mu})\right]}{(2\pi)^{\frac{n}{2}} |V|^{\frac{1}{2}}}, \quad -\infty < x_i < \infty, \quad i = 1, \dots, n$$

และ $\underline{z}' = (z_1, z_2, \dots, z_n) \sim N_n(\underline{0}, I_n)$

แล้วจะได้ว่า

$$\underline{x} = C\underline{z} + \underline{\mu}$$

โดยที่ C เป็นเมทริกซ์สามเหลี่ยมล่างเพียงเมทริกซ์เดียวที่ทำให้

$$CC' = V$$

ขั้นตอนที่ 1 หาเมทริกซ์ C เมื่อทราบ n และ V

1. $a = \sqrt{\sigma_{11}}$
2. สำหรับ $i = 1, \dots, n$, $c_{ii} = \frac{\sigma_{ii}}{a}$
3. $i = 2$
4. $c_{ii} = \sqrt{\sigma_{ii} - \sum_{j=1}^{i-1} c_{ij}^2}$
5. ถ้า $i = n$, จบการทำงาน
6. $i = i + 1$
7. สำหรับ $j = 2, \dots, i-1$, $c_{ij} = \frac{\sigma_{ij} - \sum_{k=1}^{j-1} c_{ik} c_{jk}}{c_{jj}}$
8. กลับไปทำขั้นที่ 4

ขั้นตอนที่ 2 สร้างตัวเลขสุ่ม x_i ที่มีการแจกแจงปกติของตัวแปรพหุ เมื่อทราบ n ,

$\underline{\mu}$ และ C

1. สำหรับ $i = 1, \dots, n$, สร้าง $z_i \sim N(0,1)$
2. $i = 1$
3. $x_i = \mu_i + \sum_{j=1}^i c_{ij} z_j$
4. ถ้า $i = n$, จบการทำงาน
5. $i = i + 1$
6. กลับไปทำขั้นที่ 3

ภาคผนวก ข

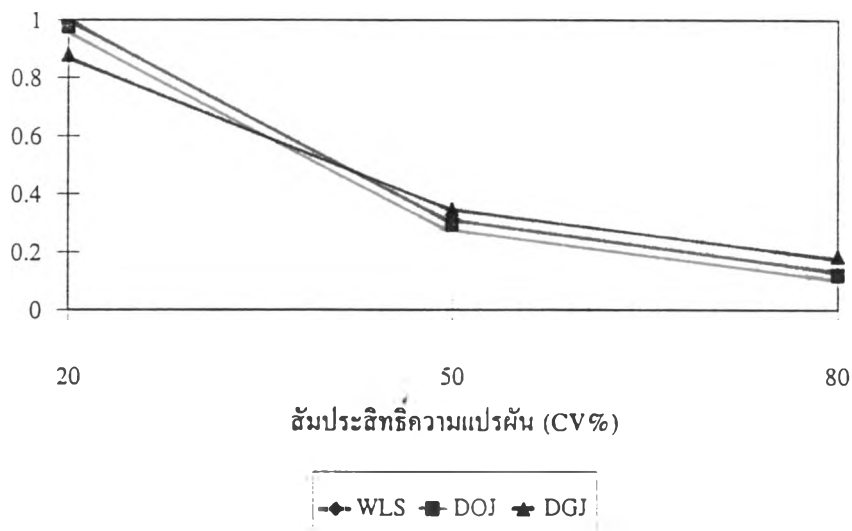
หลังจากการพิจารณาค่าอำนาจการทดสอบที่กำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่น จากสัมประสิทธิ์ความแปรผันของสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ 50% แล้ว เพื่อผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงทำการทดลองโดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่น จากสัมประสิทธิ์ความแปรผันของสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ 20% และ 80% เฉพาะกรณีจำนวนซ้ำเท่ากันในแต่ละระดับของตัวแปรอิสระ และอัตราส่วนของความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน 0.3:1.0:1.7, 0.1:1.0:1.5 และ 0.125:1.0:8.0 ทุกค่าจำนวนตัวแปรอิสระ, จำนวนระดับของตัวแปรอิสระ, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และระดับนัยสำคัญ ผลการทดลองสรุปได้ว่า กรณี $\rho = 0$ ค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ t_r มีค่ามากกว่า ค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ t_w และ t_M เมื่อ CV มีค่ามาก และ k, r มีค่าน้อย และ กรณี $\rho > 0$ ค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ t_w และ t_M มีค่ามากกว่าค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ t_r

รายละเอียดการเปลี่ยนของค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบทั้ง 3 สามารถแสดง โดยรูปภาพต่างๆ ดังนี้

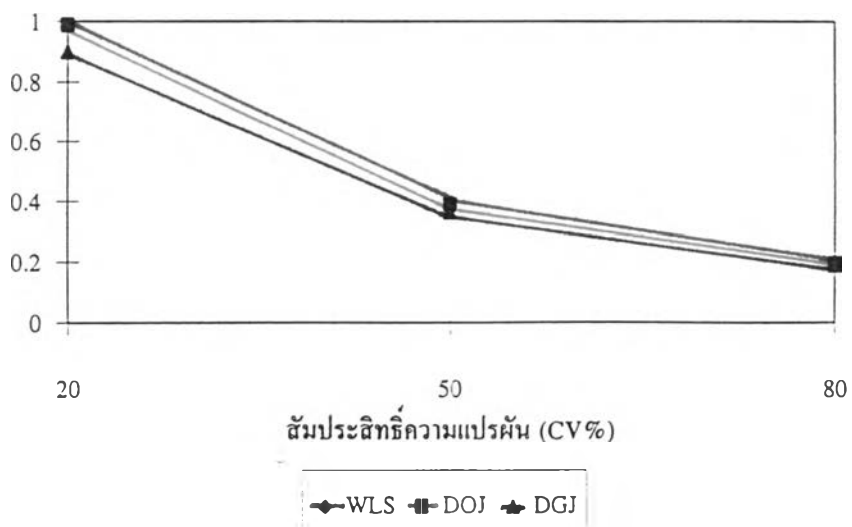
รูปที่ 4.39-4.44 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนซ้ำในแต่ละระดับของตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง กรณีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับศูนย์

รูปที่ 4.45-4.50 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เปลี่ยนแปลง

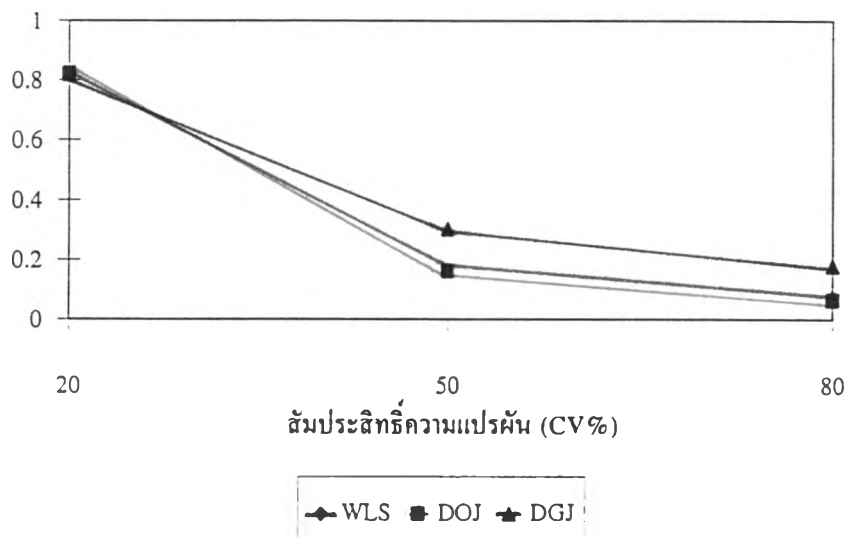
รูปที่ 4.39 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

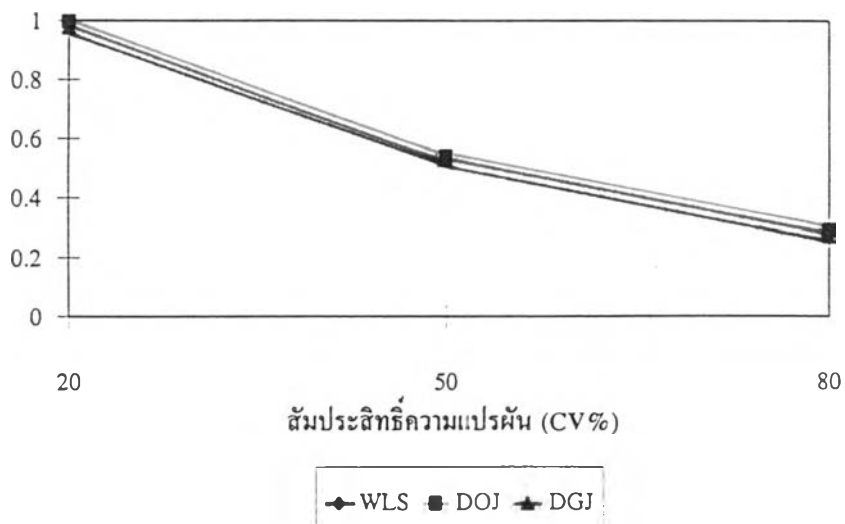
รูปที่ 4.40 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

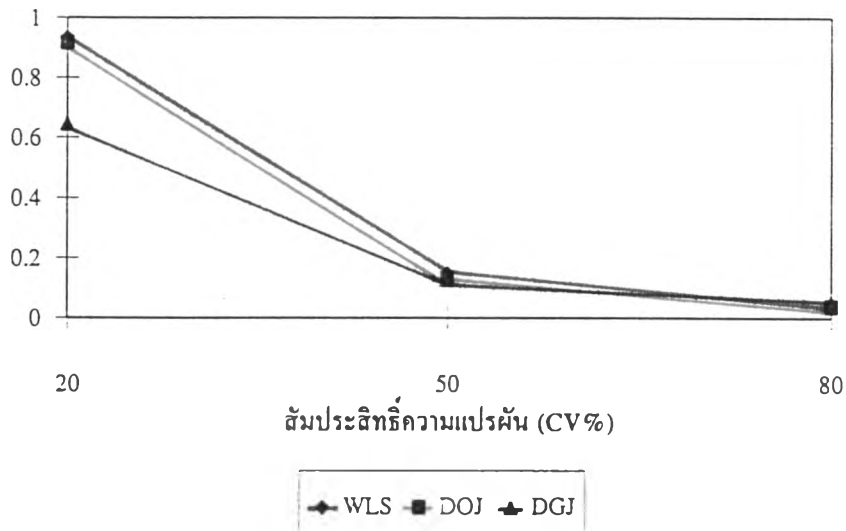
รูปที่ 4.41 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

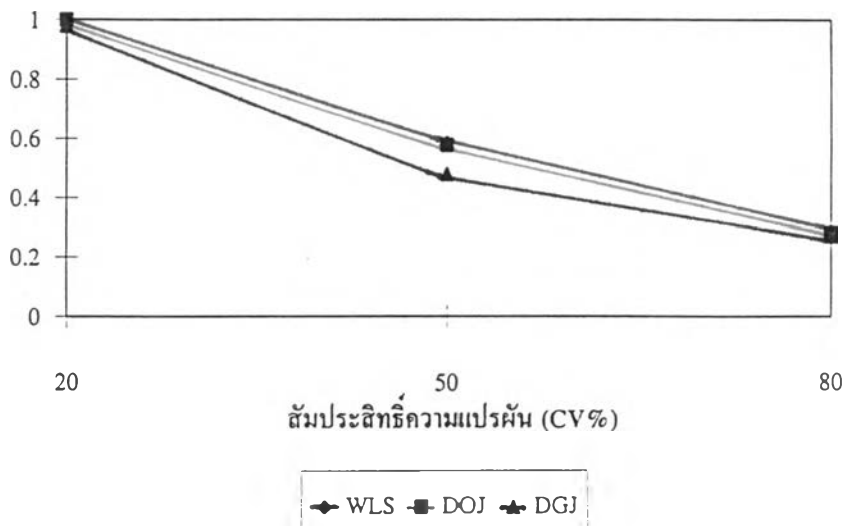
รูปที่ 4.42 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

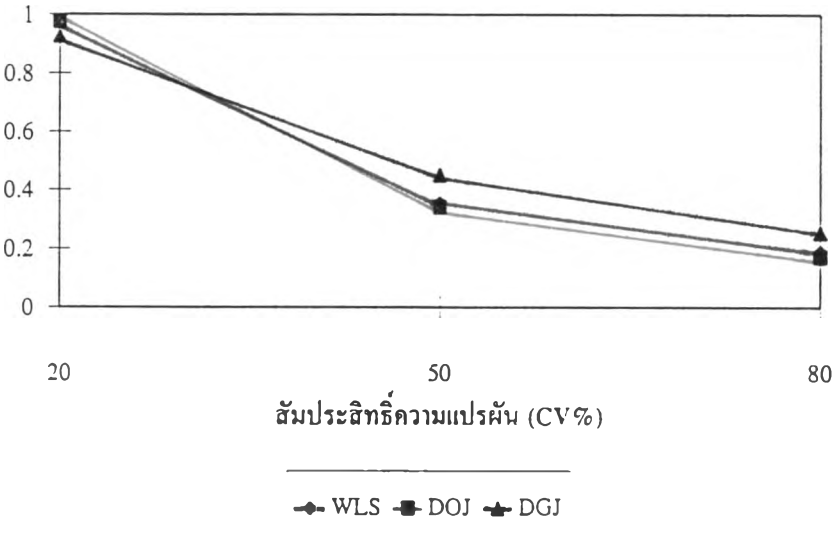
รูปที่ 4.43 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

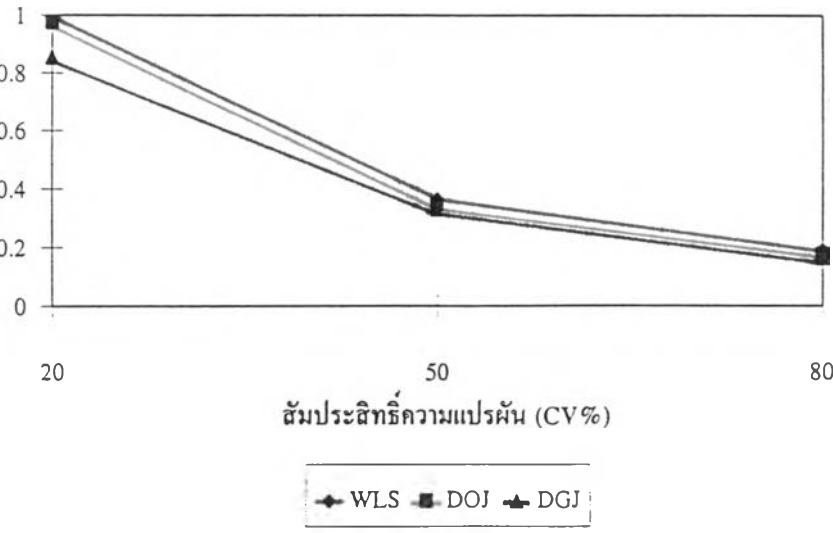
รูปที่ 4.44 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

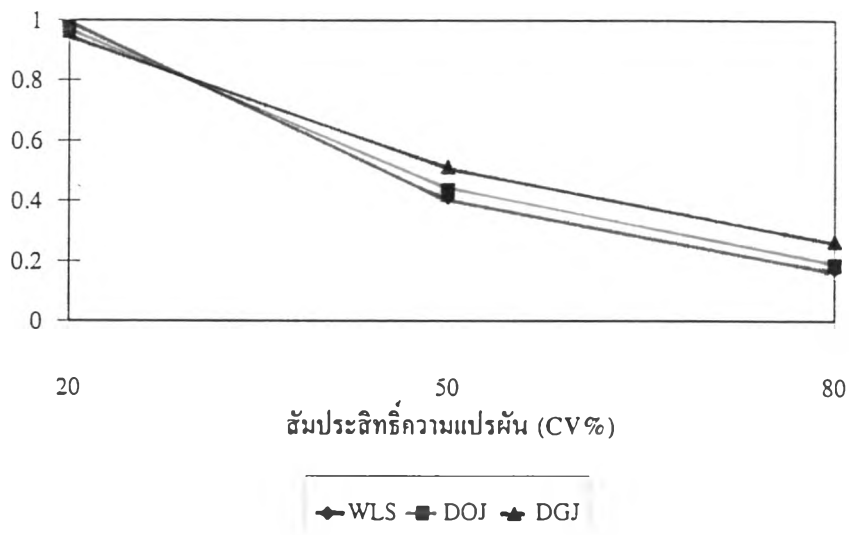
รูปที่ 4.45 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

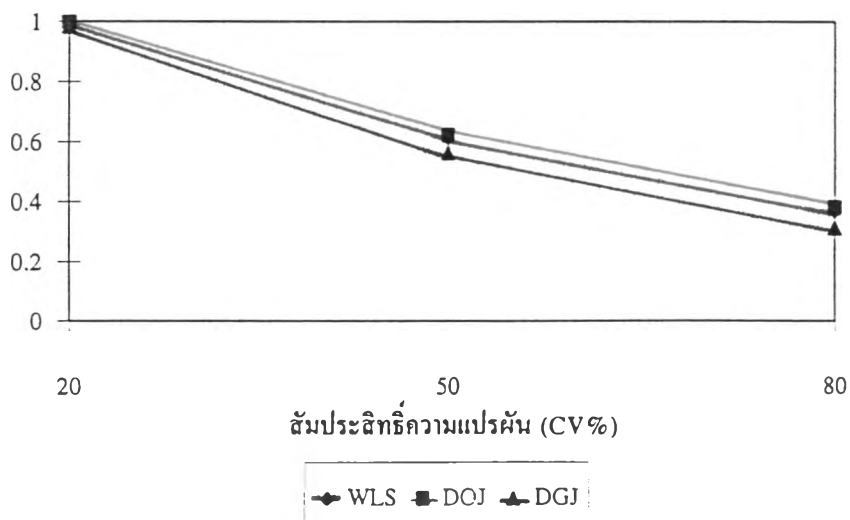
รูปที่ 4.46 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

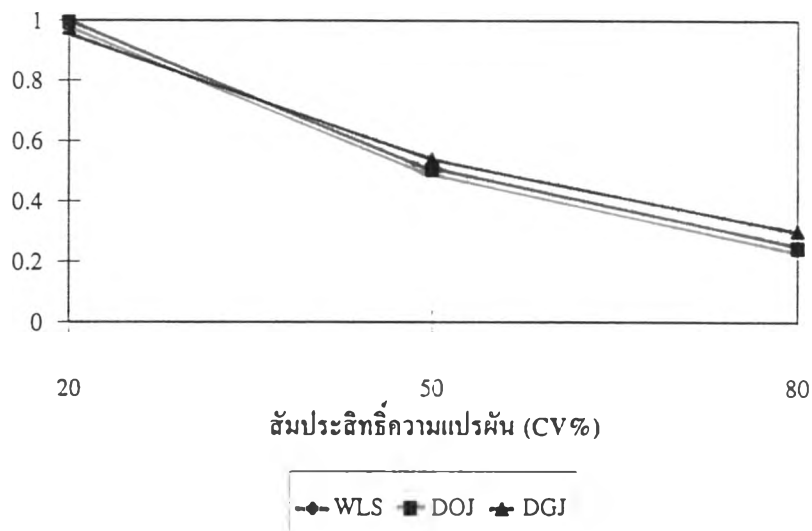
รูปที่ 4.47 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

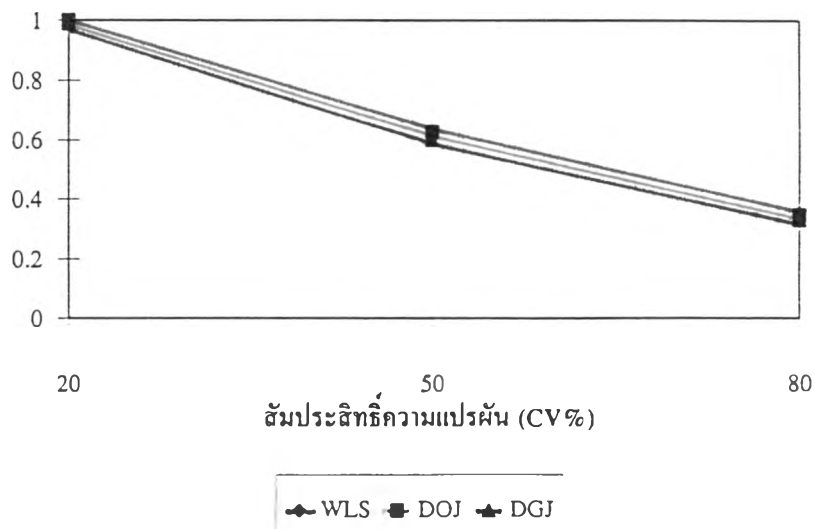
รูปที่ 4.48 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

รูปที่ 4.49 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

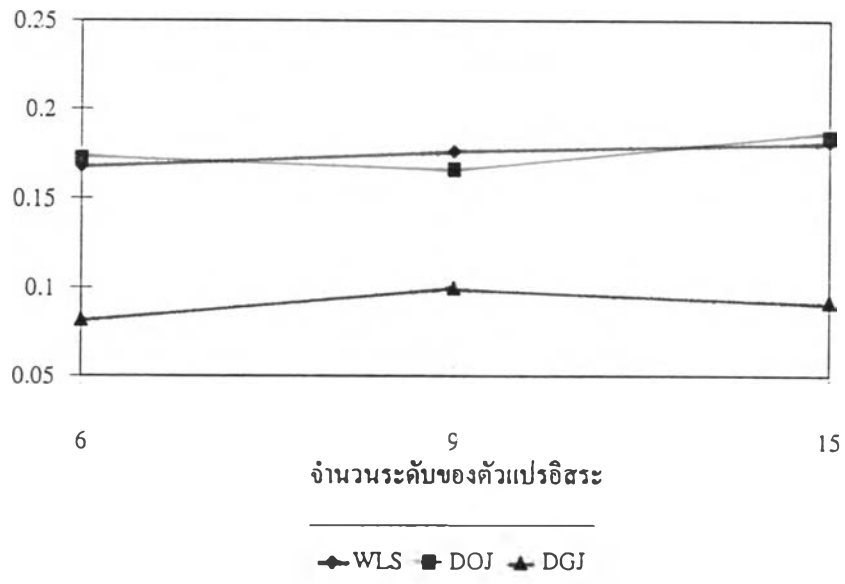
รูปที่ 4.50 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

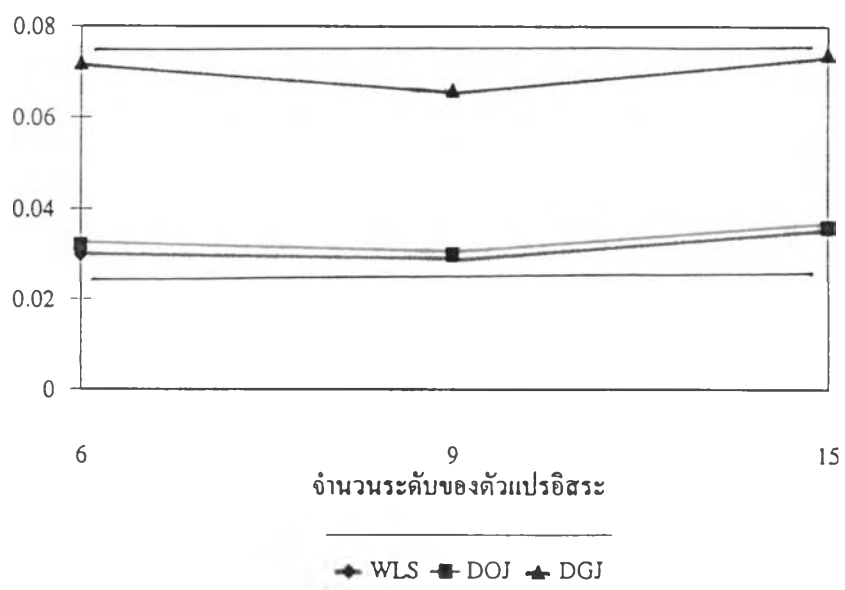
รูปกราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ t_w , t_M และ t_f มีดังนี้

- รูปที่ 4.51-4.55 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนระดับของตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง
- รูปที่ 4.56-4.58 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนซ้ำในแต่ละระดับของตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง
- รูปที่ 4.59-4.61 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนระดับของตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง
- รูปที่ 4.62-4.64 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนซ้ำในแต่ละระดับของตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง
- รูปที่ 4.65-4.98 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน(CV) ที่นำมากำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสมมุติฐานทางเลือกอื่นเปลี่ยนแปลง

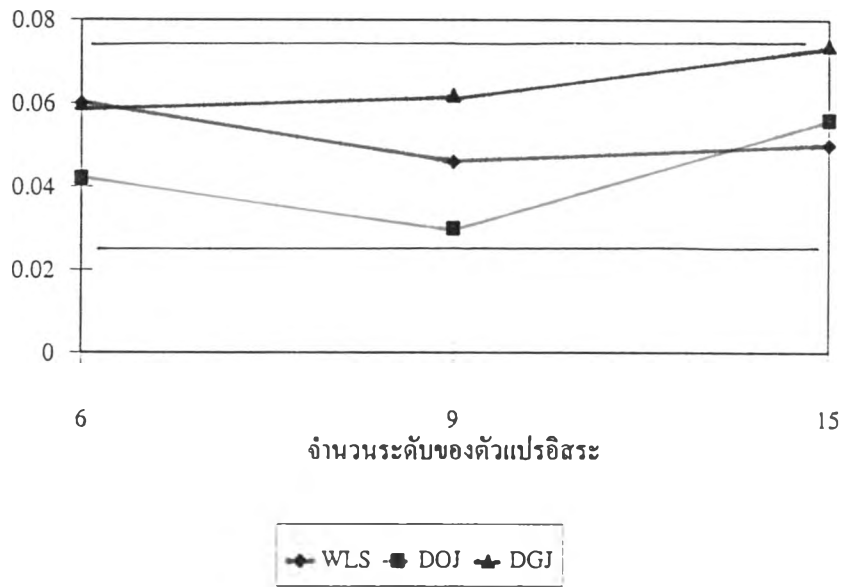
รูปที่ 4.51 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.5, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

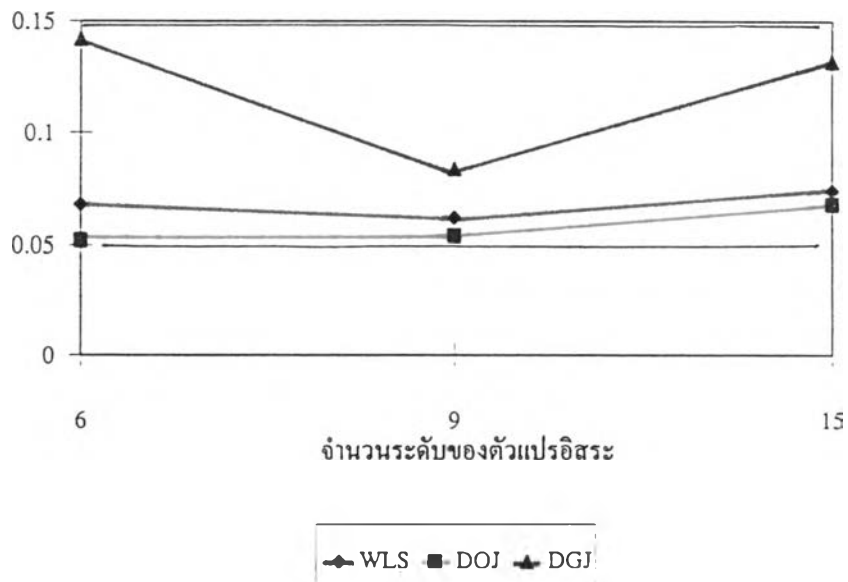
รูปที่ 4.52 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

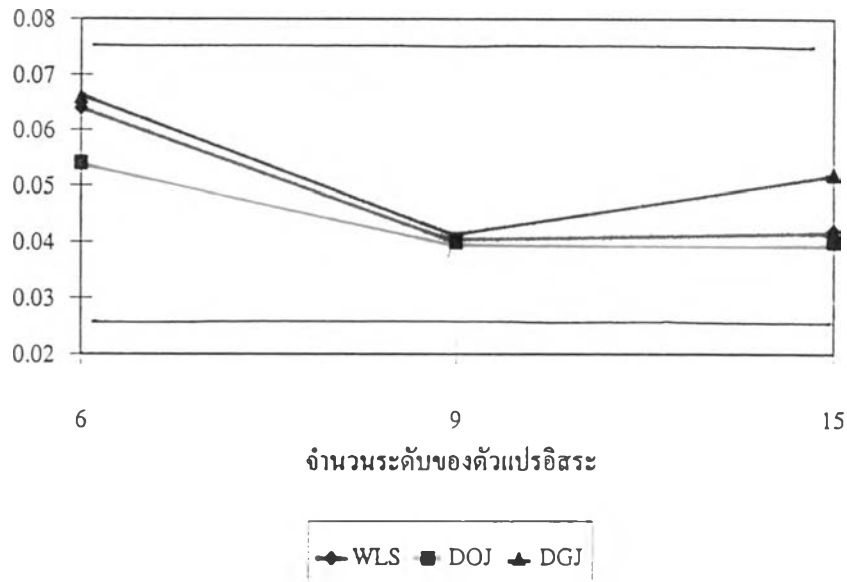
รูปที่ 4.53 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

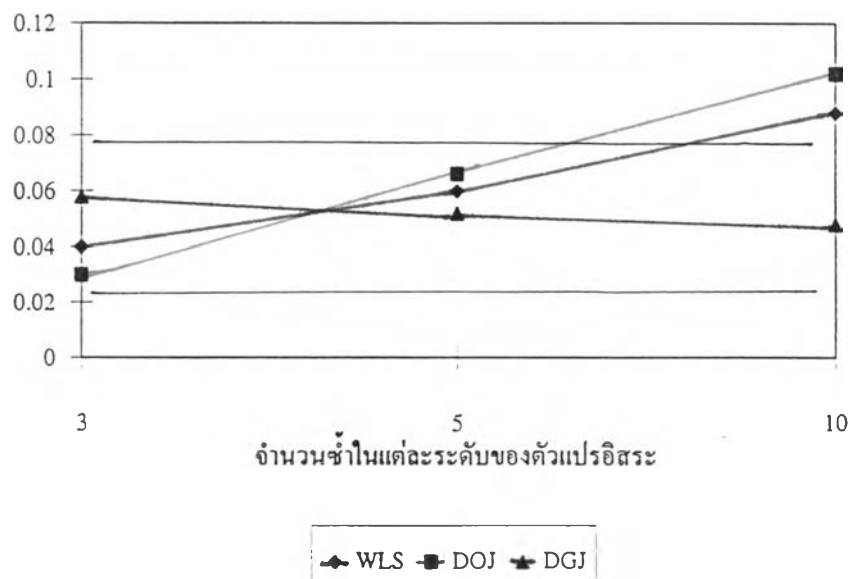
รูปที่ 4.54 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

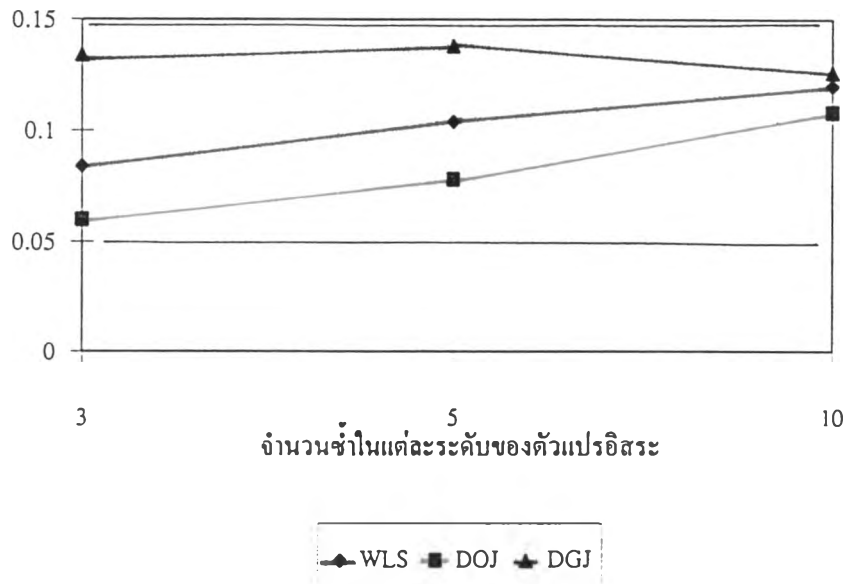
รูปที่ 4.55 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

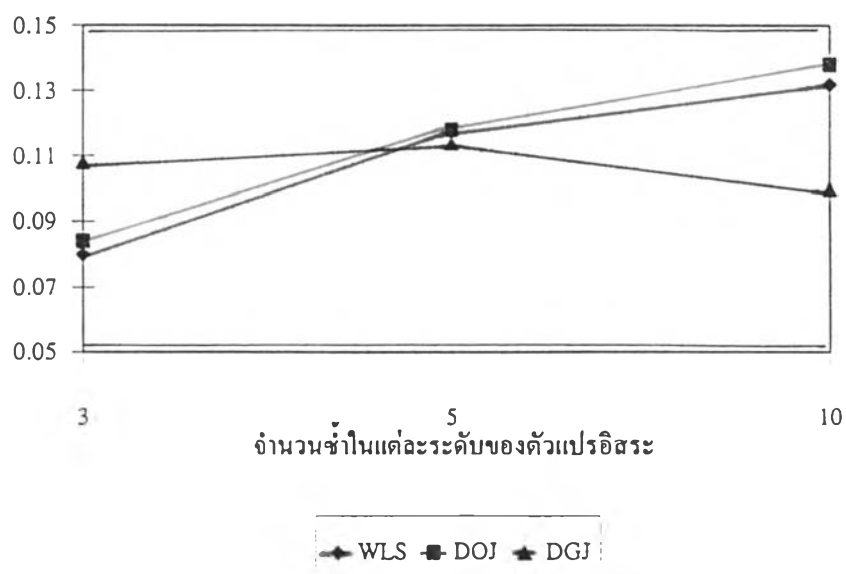
รูปที่ 4.56 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

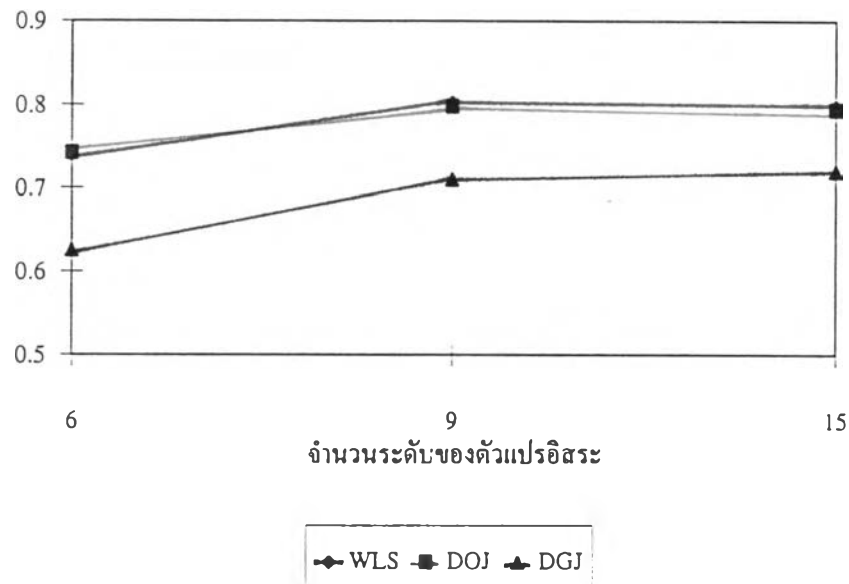
รูปที่ 4.57 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

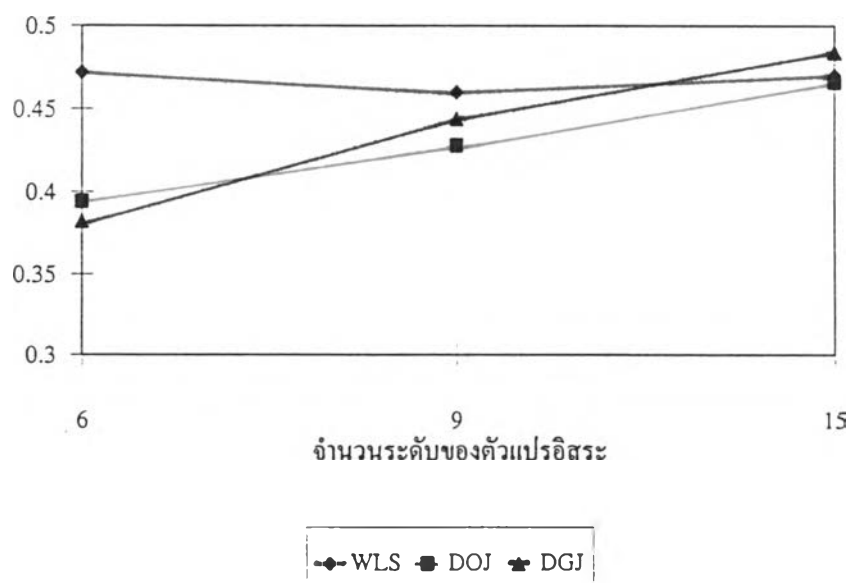
รูปที่ 4.58 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

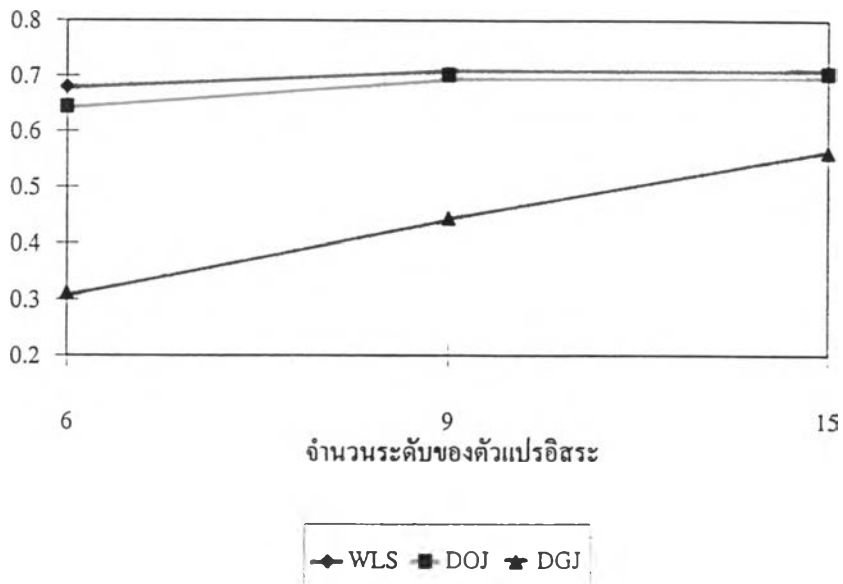
รูปที่ 4.59 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

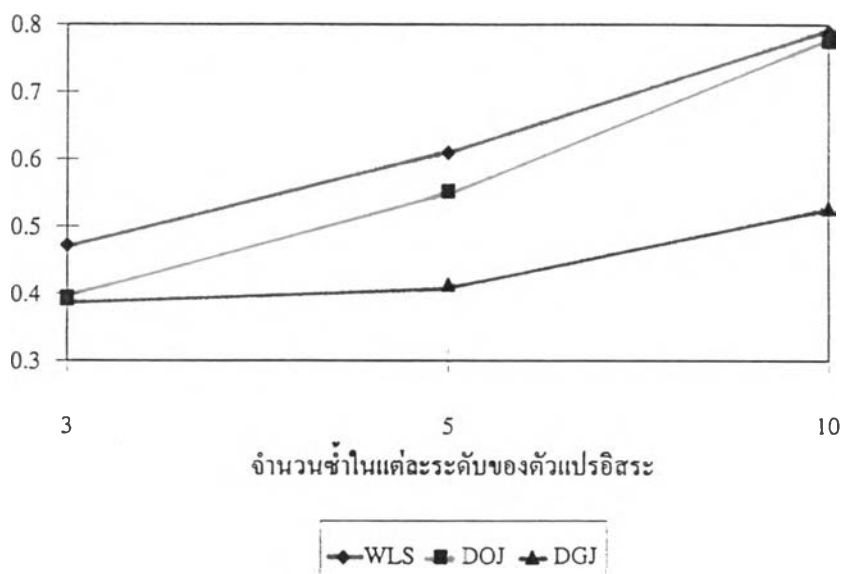
รูปที่ 4.60 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

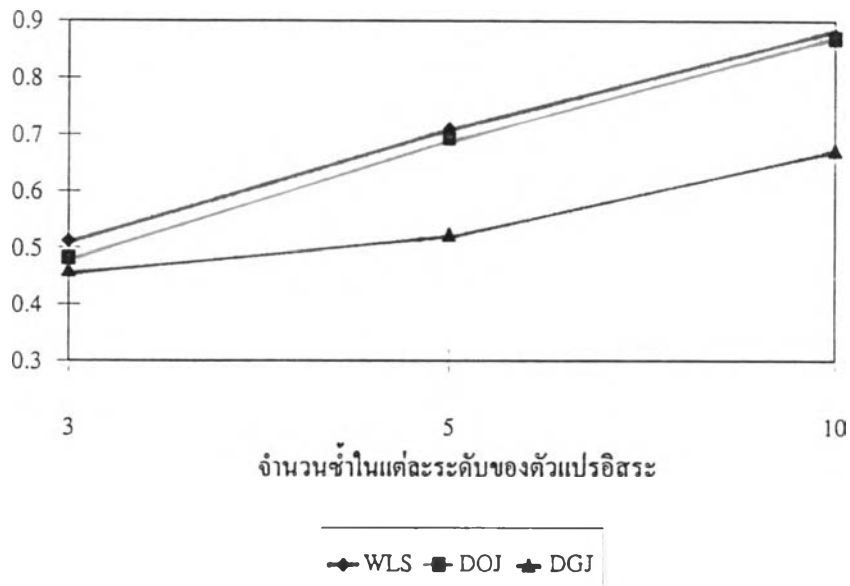
รูปที่ 4.61 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

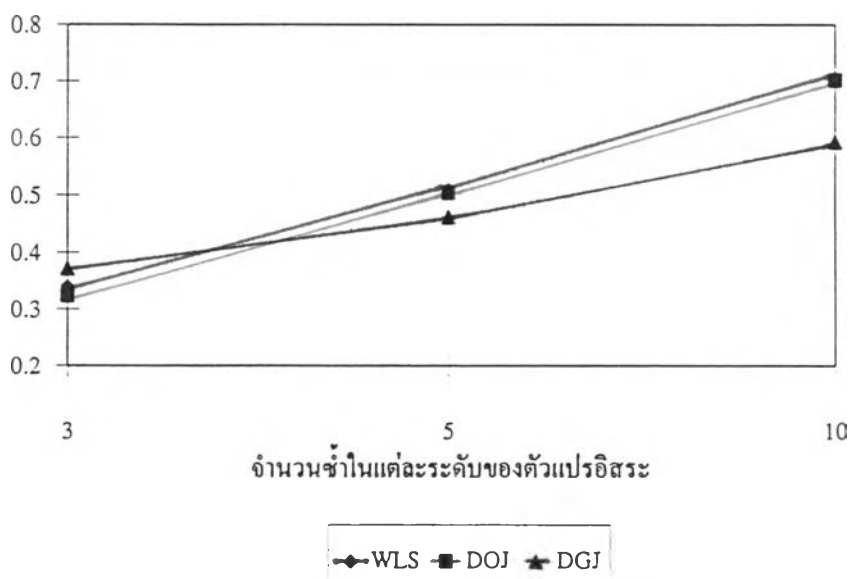
รูปที่ 4.62 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

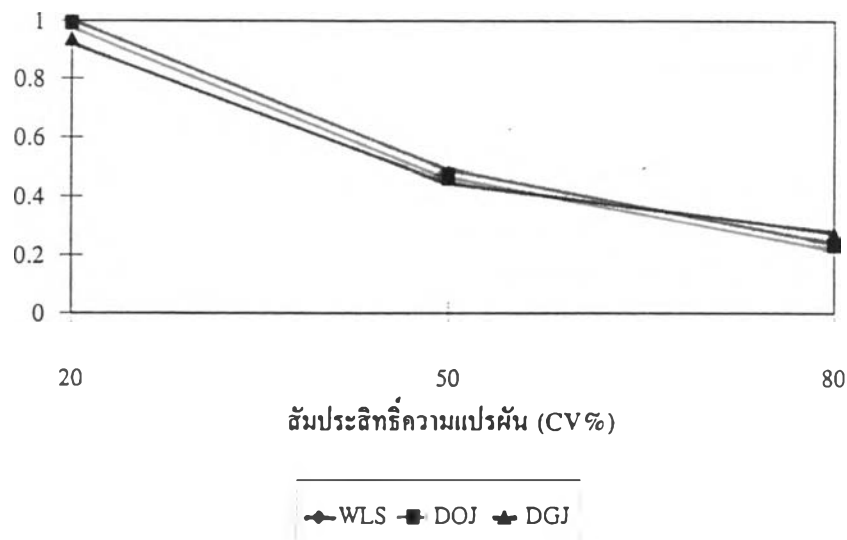
รูปที่ 4.63 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

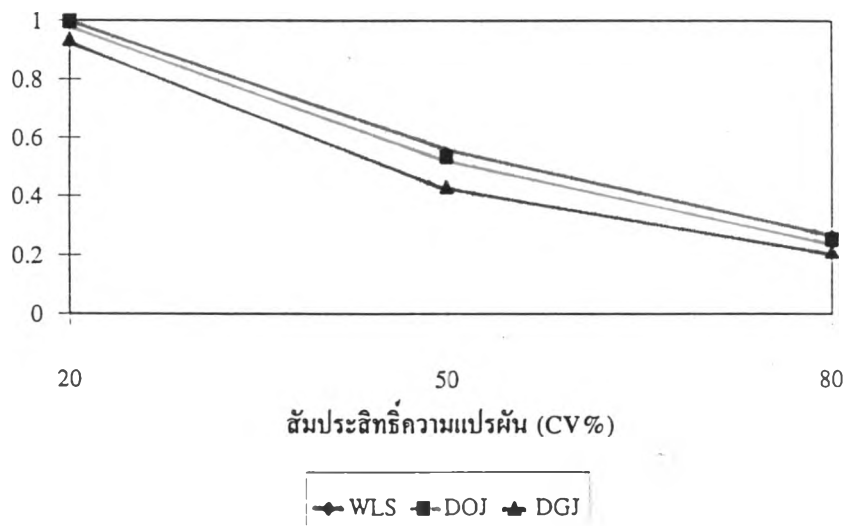
รูปที่ 4.64 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

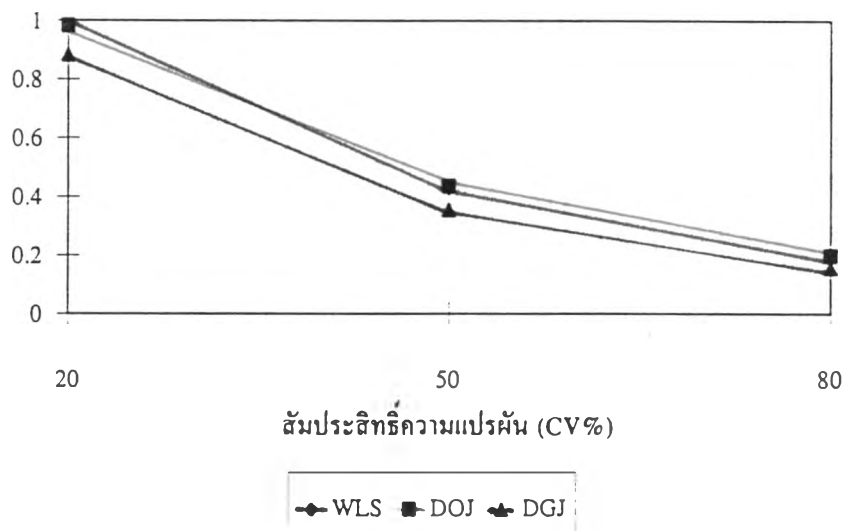
รูปที่ 4.65 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

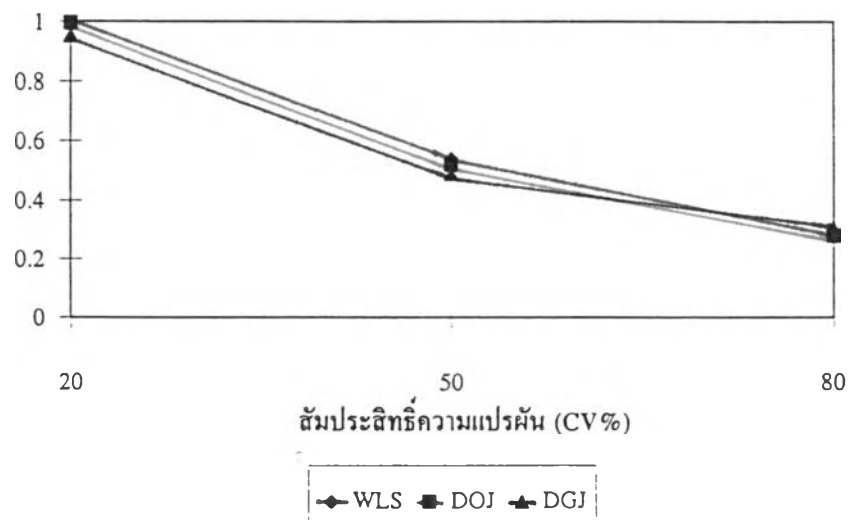
รูปที่ 4.66 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

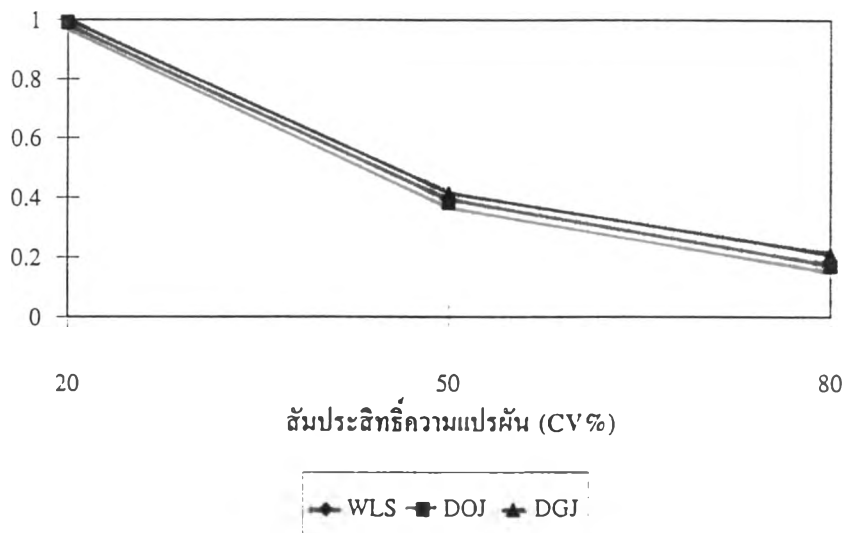
รูปที่ 4.67 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

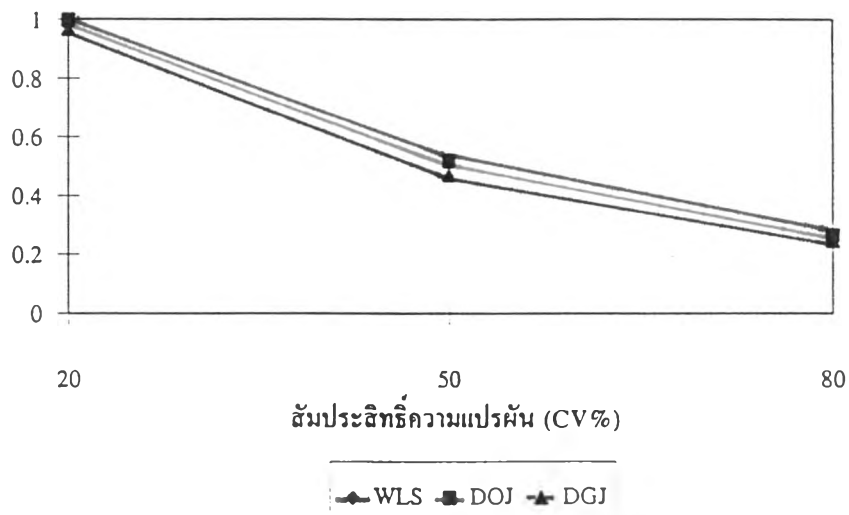
รูปที่ 4.68 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

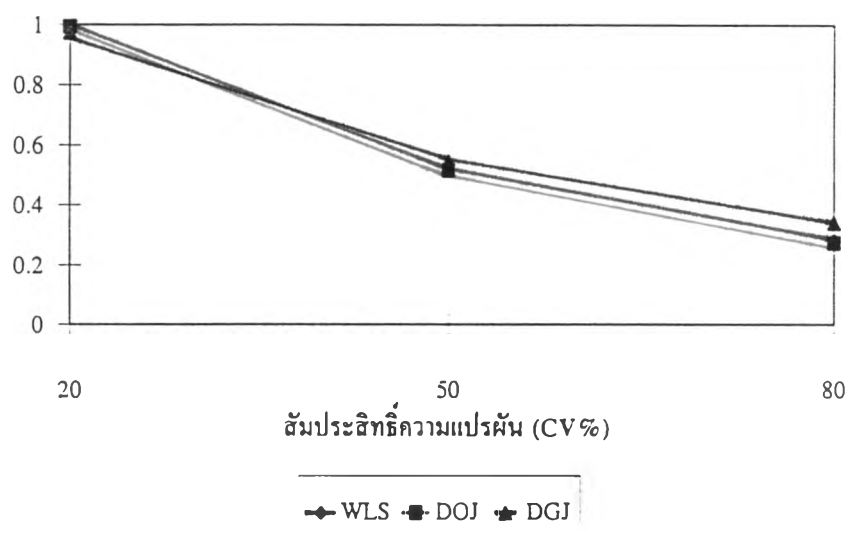
รูปที่ 4.69 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

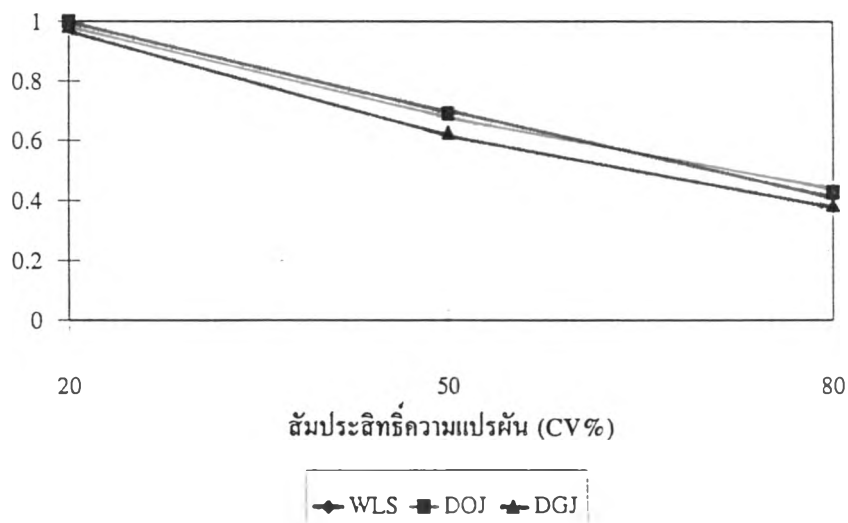
รูปที่ 4.70 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

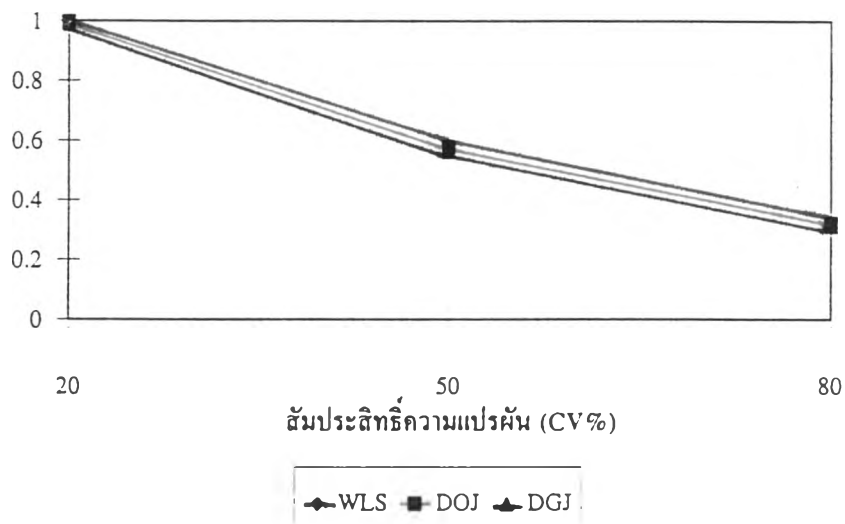
รูปที่ 4.71 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

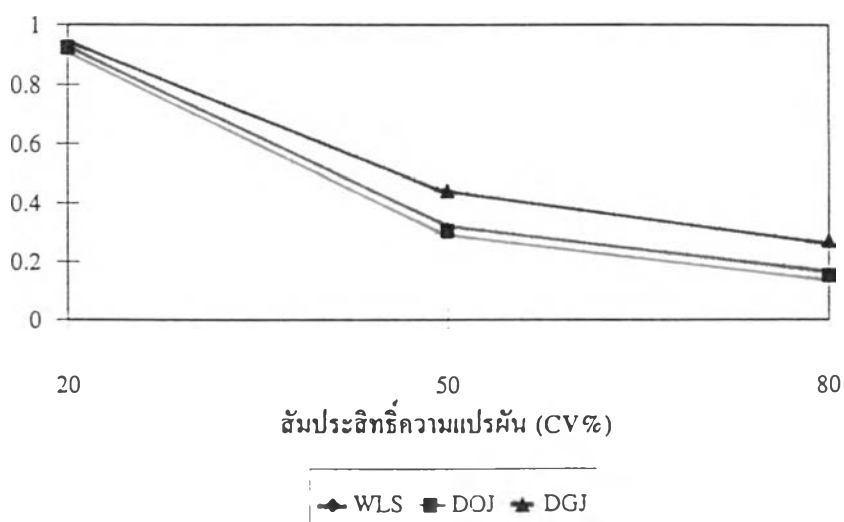
รูปที่ 4.72 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

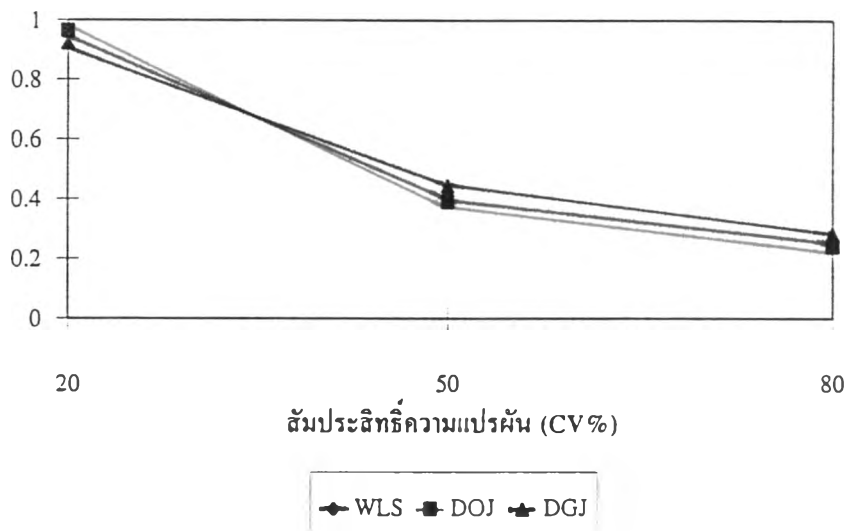
รูปที่ 4.73 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

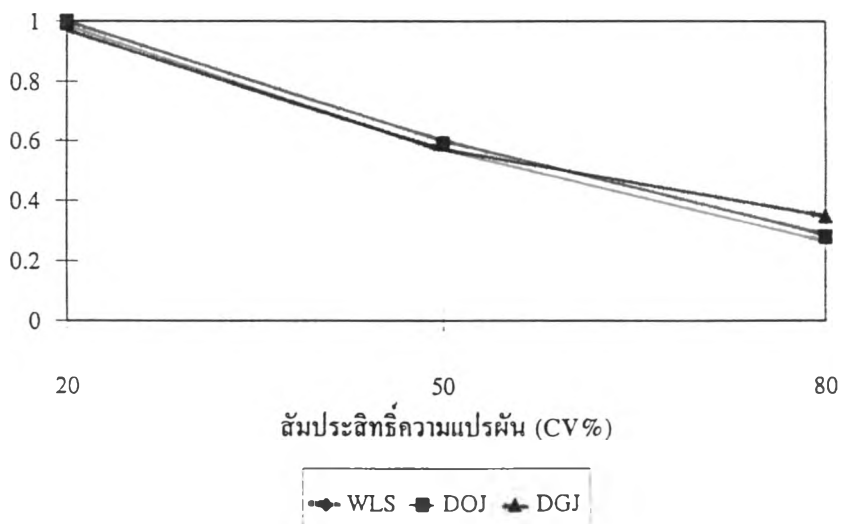
รูปที่ 4.74 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

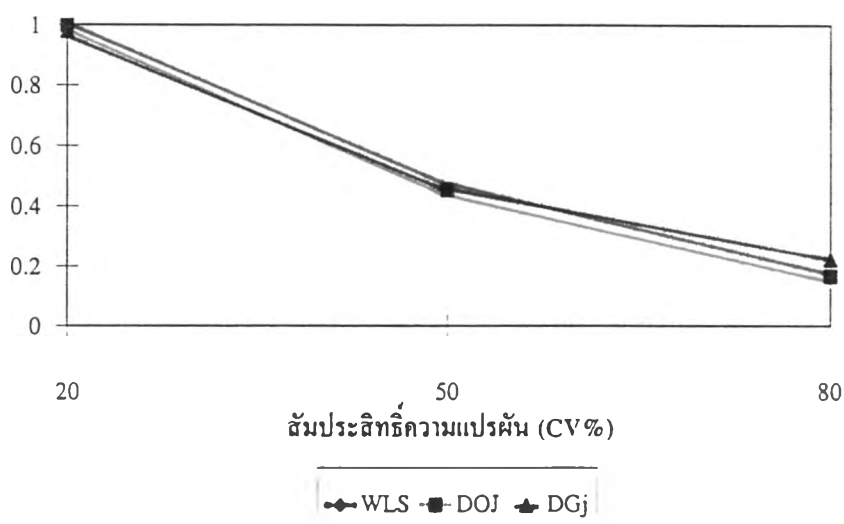
รูปที่ 4.75 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

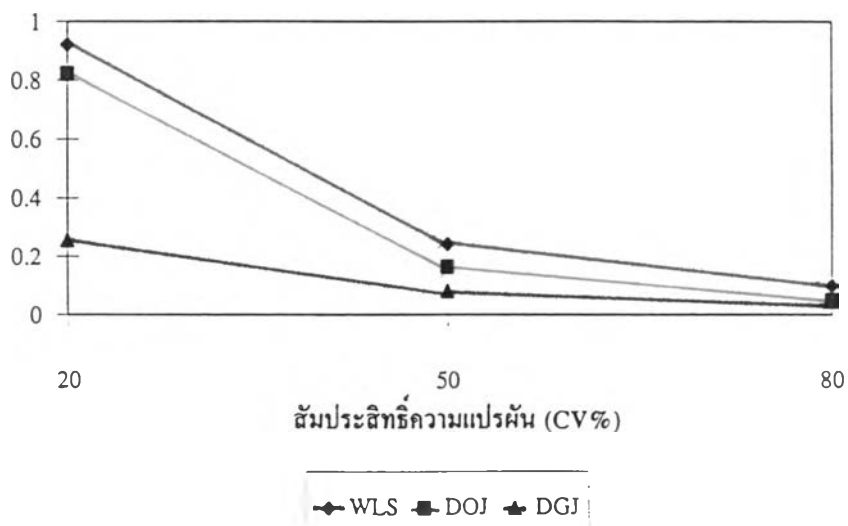
รูปที่ 4.76 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

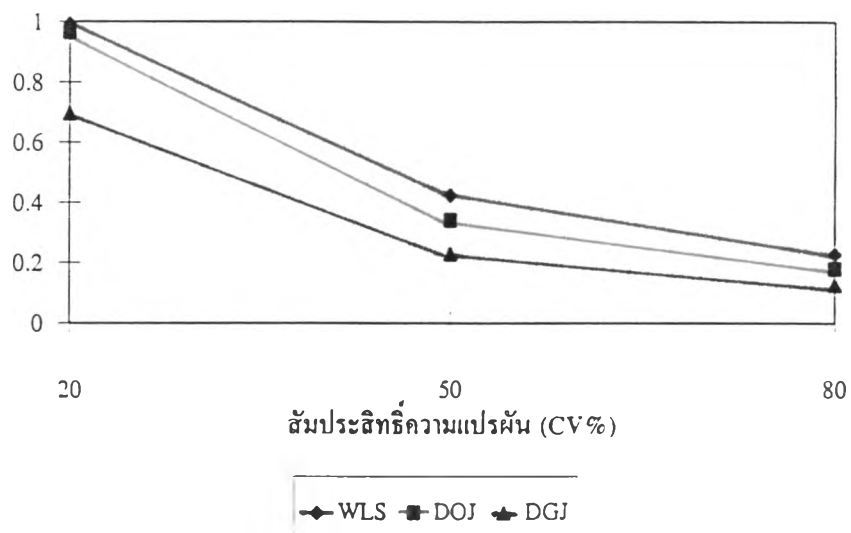
รูปที่ 4.77 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 1, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

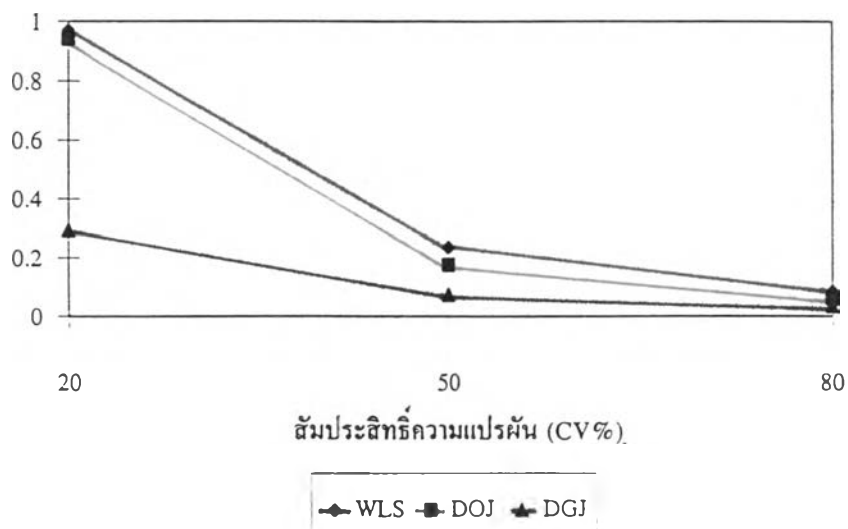
รูปที่ 4.78 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

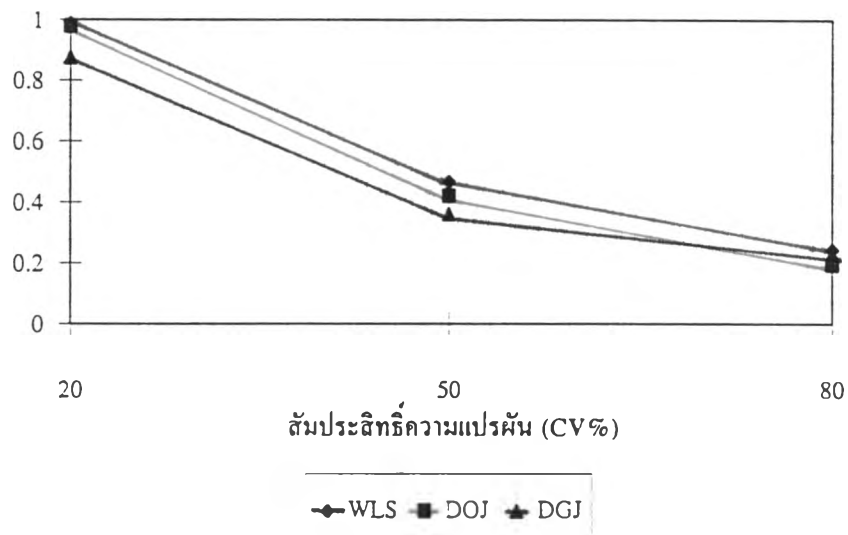
รูปที่ 4.79 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

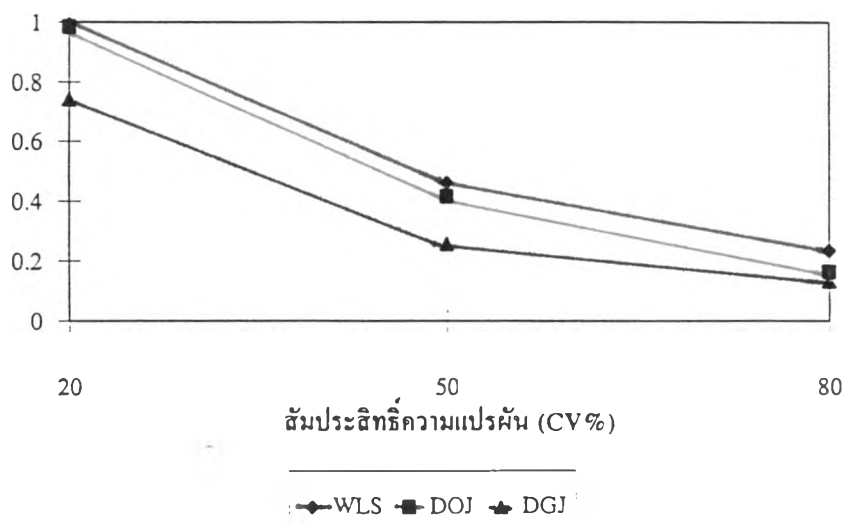
รูปที่ 4.80 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

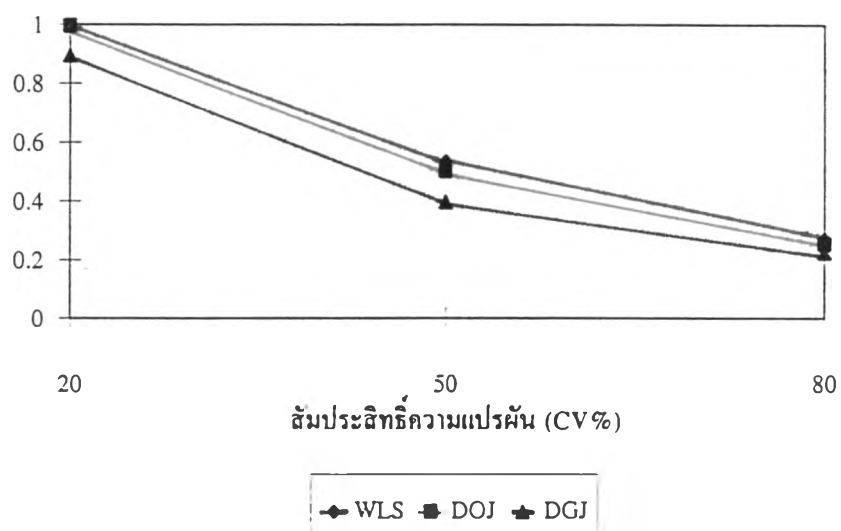
รูปที่ 4.81 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

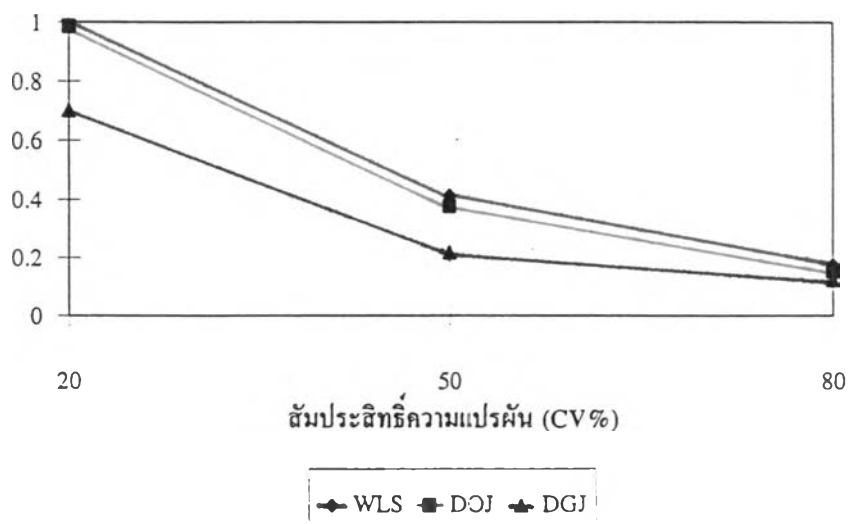
รูปที่ 4.82 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

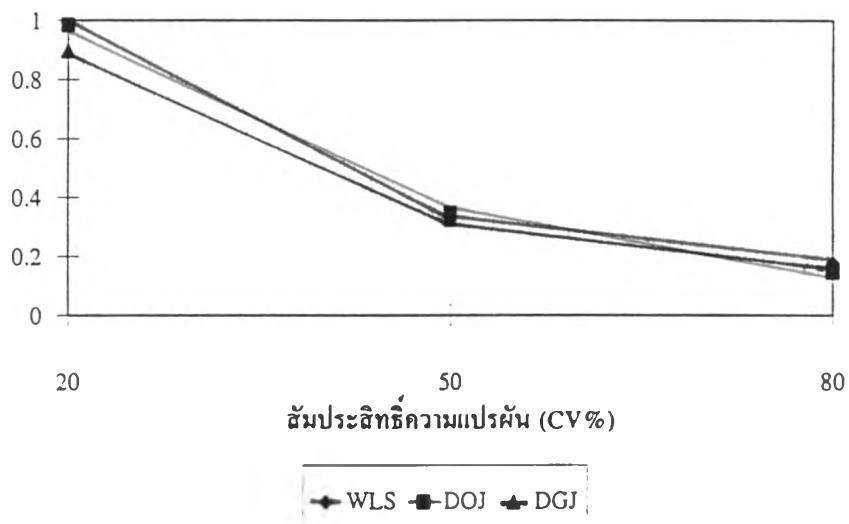
รูปที่ 4.83 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

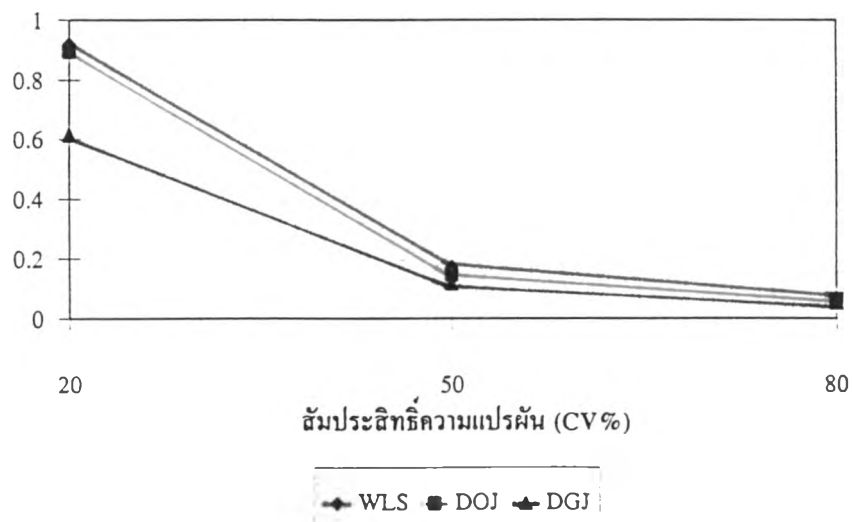
รูปที่ 4.84 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 6, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

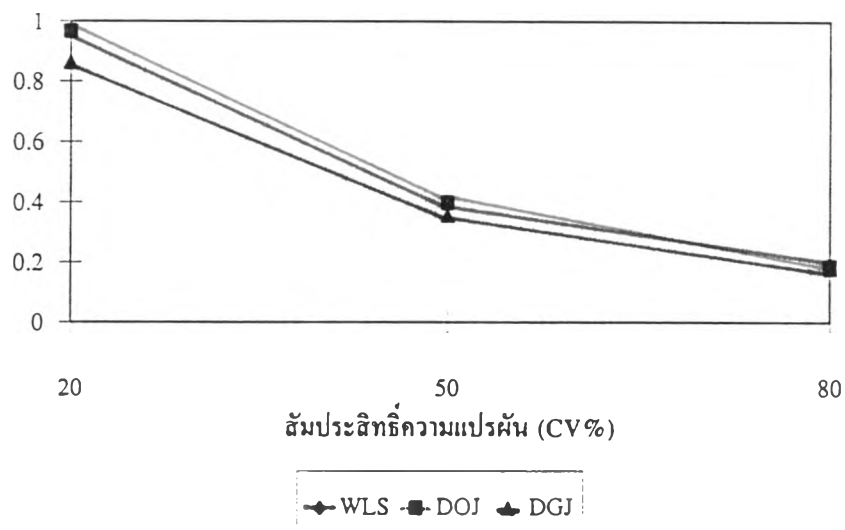
รูปที่ 4.85 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

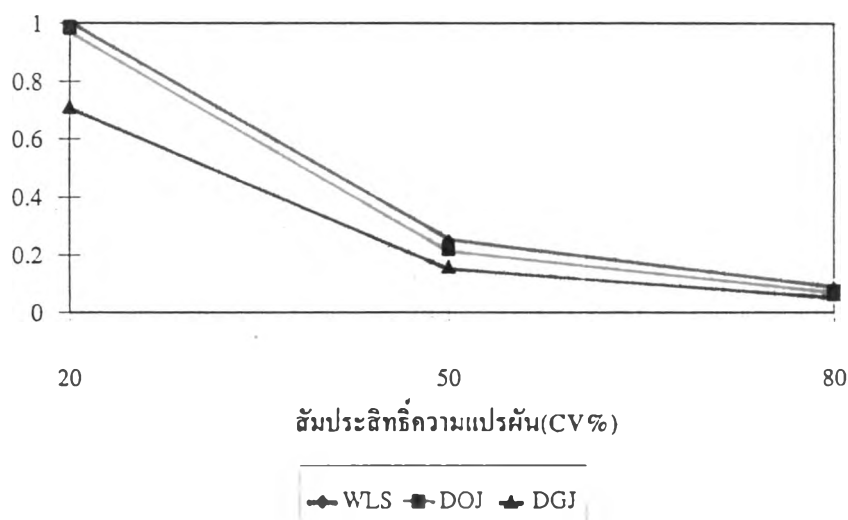
รูปที่ 4.86 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

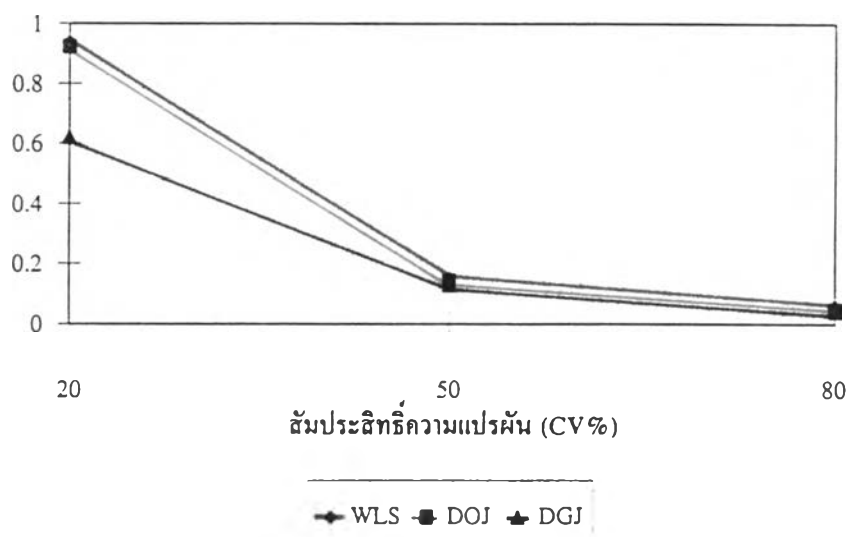
รูปที่ 4.87 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

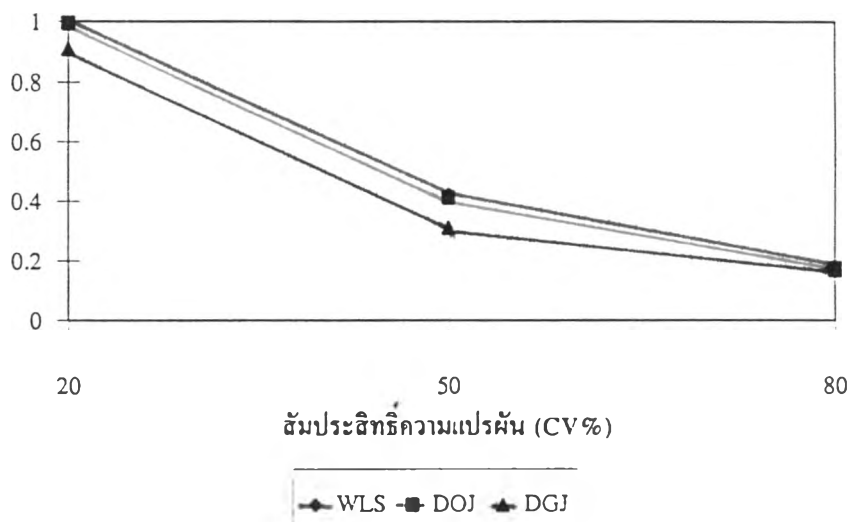
รูปที่ 4.88 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

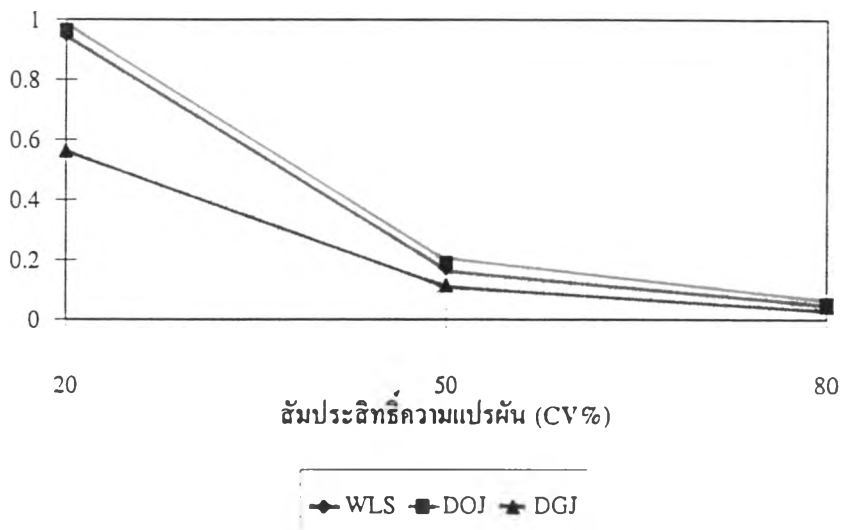
รูปที่ 4.89 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

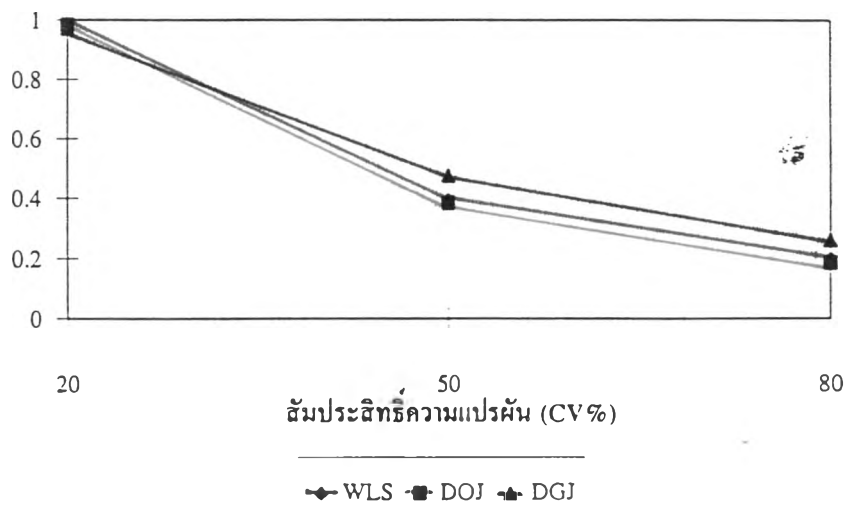
รูปที่ 4.90 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

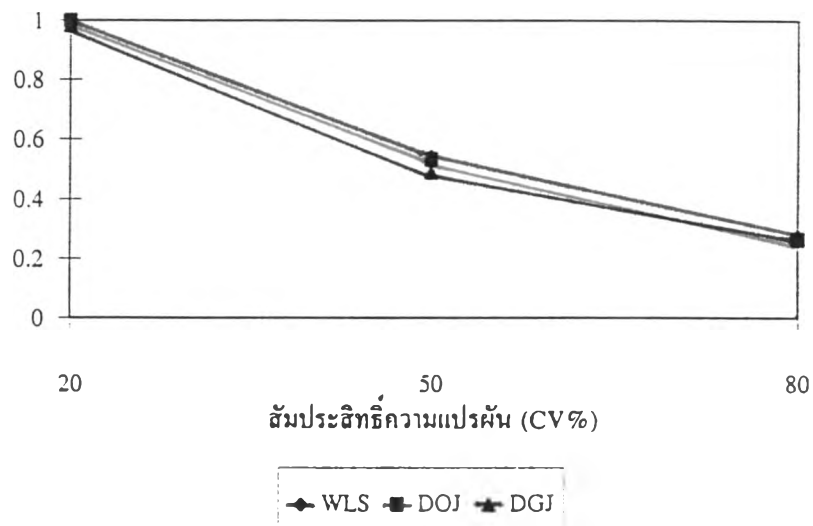
รูปที่ 4.91 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 9, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

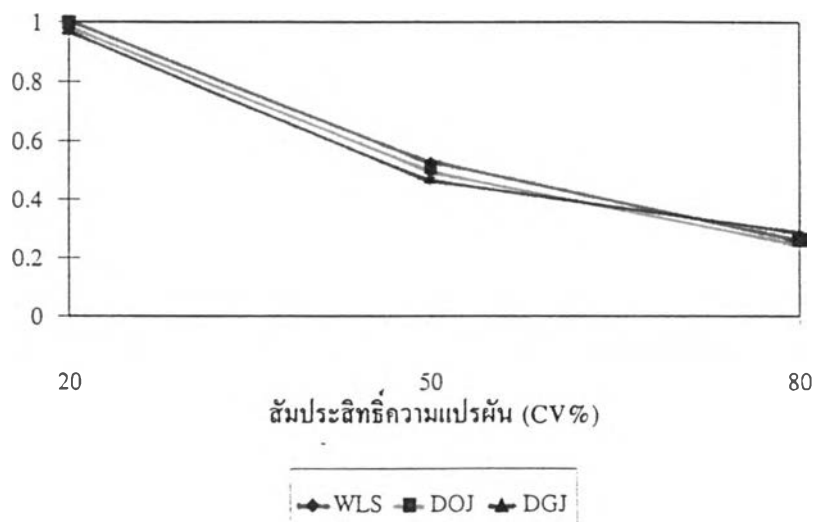
รูปที่ 4.92 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

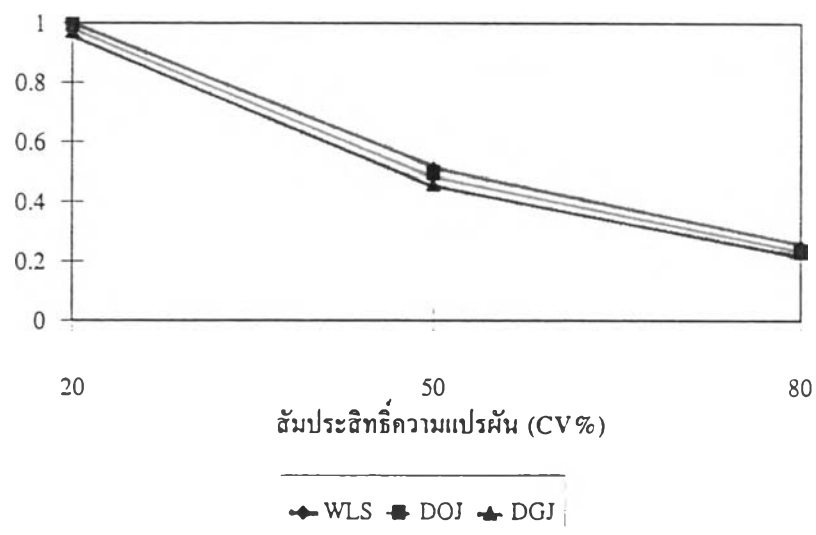
รูปที่ 4.93 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

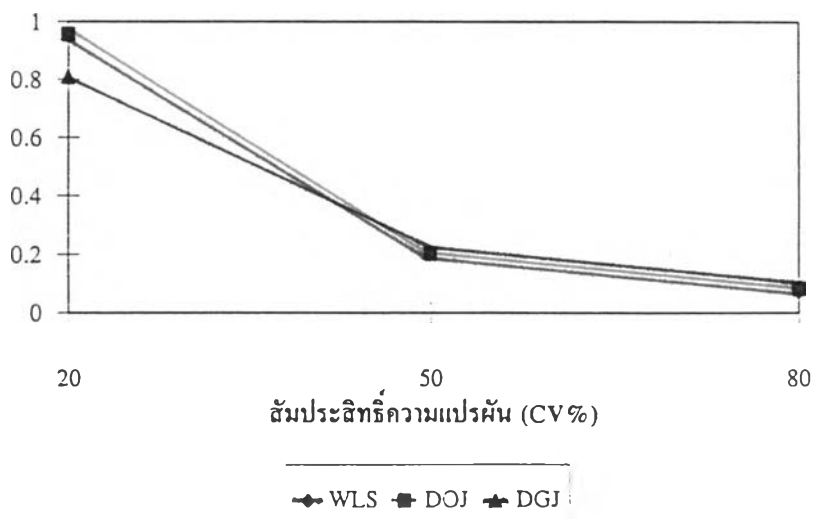
รูปที่ 4.94 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 3, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

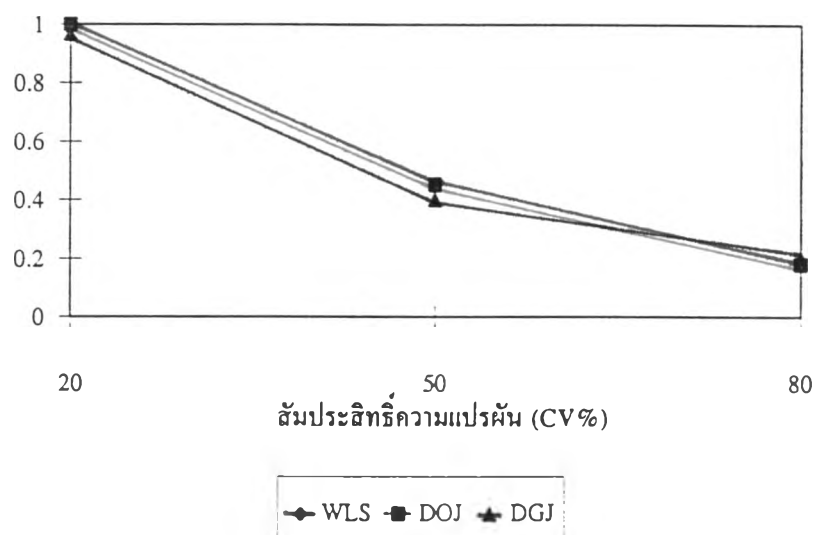
รูปที่ 4.95 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

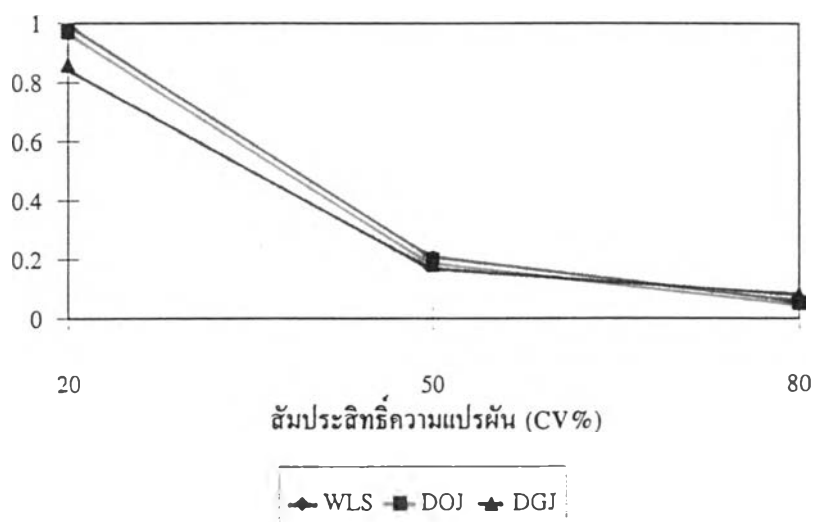
รูปที่ 4.96 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 5, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 11.520 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

รูปที่ 4.97 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 1.106 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

รูปที่ 4.98 แสดงค่าอำนาจการทดสอบ โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ สมมุติฐานทางเลือกอื่นจากสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (CV) 20%, 50% และ 80% เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ = 3, จำนวนระดับ = 15, จำนวนซ้ำ = 10, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0, ค่าความแตกต่างของความแปรปรวน = 2.117 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ภาคผนวก ค

C***** กำหนดชนิดและค่าเริ่มต้นของตัวแปร *****

```
INTEGER R,RR,Q,QQ
REAL IXTX,IXTWX,NORMAL,MWB,M0,M1,M2,M3
PARAMETER(NG=6,NIND=1,N1=5,N2=5,N3=5,
*VAR1=0.0625,VAR2=1.0,VAR3=16.0,Q=7,R=500,
*TNP10=1.70110,TNP5=2.04840,TNP1=2.76330,
*TKP10=2.1318,TKP5=2.7764,TKP1=4.6041,
*CVH=80.,CVA=10.,IERR=0)
DIMENSION FIRST(30,6),Y(18,30),W(30),IXTX(4,4),
*B(4),XTWX(4,4),XTWY(4),IXTWX(4,4),WB(4),Z(150),
*XB(30),VL(4),CO(4),CVAR1(18,2),CVAR2(18,2),CVAR3(18,2)
COMMON /CU/KK,IX
* /CU1/FIRST,Y
* /CU2/Z,CVAR1,CVAR2,CVAR3
DATA (VL(I),I=1,4)/0.,1.,0.,0./
```

C*****

```
DO 2000 QQ=1,Q
READ(5,2100) RHO
2100 FORMAT(F2.1)
NIND1=NIND+1
KK=0
NMAX=N1
N=(NG/3)*(N1+N2+N3)
IX=599
DO 1 I=1,30
W(I)=0.
XB(I)=0.
```

```
DO 1 J=1,6
  FIRST(I,J)=0.
1 CONTINUE
DO 3 I=1,2
DO 3 J=1,18
  CVAR1(J,I)=0.
  CVAR2(J,I)=0.
  CVAR3(J,I)=0.
3 CONTINUE
  CVAR1(18,2)=VAR1
  CVAR2(18,2)=VAR2
  CVAR3(18,2)=VAR3
DO 4 I=1,4
DO 4 J=1,4
  IXTX(I,J)=0.
  XTWX(I,J)=0.
  IXTWX(I,J)=0.
4 CONTINUE
DO 5 I=1,4
  B(I)=0.
  XTWY(I)=0.
  WB(I)=0.
  CO(I)=0.
5 CONTINUE
  SSWB=0.
  SWB=0.
  SV1=0.
  SSV1=0.
  SPA101=0.
  SPAC51=0.
```

```
SPAC11=0.
SV2=0.
SSV2=0.
SPA102=0.
SPAC52=0.
SPAC12=0.
SV3=0.
SSV3=0.
SPA103=0.
SPAC53=0.
SPAC13=0.
VBAR=0.
DO 10 I=1,NG
  FIRST(I,1)=RAND()
  FIRST(I,2)=I
  FIRST(I,3)=1.
10 CONTINUE
  CALL SHSORT(NG,1,2)
DO 20 I=1,NG
  IF ((I .GE. 1) .AND. (I .LE. NG/3)) THEN
    FIRST(I,1)=N1
  ELSE IF ((I .GT. NG/3) .AND. (I .LE. (2*NG)/3)) THEN
    FIRST(I,1)=N2
  ELSE IF ((I .GT. (2*NG)/3) .AND. (I .LE. NG)) THEN
    FIRST(I,1)=N3
  END IF
20 CONTINUE
  CALL SHSORT(NG,2,2)
```



```

DO 30 I=1,NG
  IF ((I .GE. 1) .AND. (I LE. NG/3)) THEN
    FIRST(I,2)=VAR1
  ELSE IF ((I .GT. NG/3) .AND. (I LE. (2*NG)/3)) THEN
    FIRST(I,2)=VAR2
  ELSE IF ((I .GT. (2*NG)/3) .AND. (I LE. NG)) THEN
    FIRST(I,2)=VAR3
  END IF
30 CONTINUE
  CALL CALC(CVAR1,NMAX,RHO)
  CALL CALC(CVAR2,NMAX,RHO)
  CALL CALC(CVAR3,NMAX,RHO)
  FIRST(1,4)=-5.
  FIRST(2,4)=-3.
  FIRST(3,4)=-1.
  FIRST(4,4)=1.
  FIRST(5,4)=3.
  FIRST(6,4)=5.
  CALL PARA(CO,VL,RHO,NIND1,NG,CVH,CVA,IBERR)
  DO 45 I=1,NG
    SUM=CO(1)+CO(2)*FIRST(I,4)+CO(3)*FIRST(I,5)+CO(4)*FIRST(I,6)
    XB(I)=SUM
  45 CONTINUE
C***** สร้างค่าความคลาดเคลื่อนและตัวแปรอิสระ *****
  DO 1000 RR=1,R
    FWB=0.
    MWB=0.
    DO 50 I=1,NG
50  W(I)=1.

```

```

DO 60 I=1,30
DO 60 J=1,18
60  Y(J,I)=0.
DO 61 I=1,150
61  Z(I)=0.
DO 63 I=1,N
63  Z(I)=NORMAL(0.,1.)
CALL GENDAT(NMAX,VAR1,VAR2,VAR3,NG)
DO 70 I=1,NG
JJ=INT(FIRST(I,1))
DO 70 J=1,JJ
SUM=XB(I)+Y(J,I)
Y(J,I)=SUM
70  CONTINUE
C***** คำนวณค่า  $(X'X)$ ,  $(X'X)^{-1}$ ,  $b$ ,  $W$  *****
CALL CALMAT(XTWX,XTWY,W,NIND1,NG)
CALL INVMAT(IXTX,XTWX,NIND1)
CALL BETA(B,IXTX,XTWY,NIND1)
CALL WEIGHT(W,B,NG,NIND1,0)
C***** คำนวณค่า  $(X'WX)$ ,  $(X'WX)^{-1}$ ,  $b^w$  *****
CALL CALMAT(XTWX,XTWY,W,NIND1,NG)
CALL INVMAT(IXTWX,XTWX,NIND1)
CALL BETA(WB,IXTWX,XTWY,NIND1)
C***** คำนวณค่าความแปรปรวนจากวิธีต่าง ๆ *****
CALL WLS(VWLS,IXTWX,IXTX,W,NIND1,NG,VL)
CALL DOJ(VDOJ,W,IXTWX,IXTX,WB,B,NG,NIND1,VL)
CALL DGJ(VDGJ,WB,IXTX,NG,NIND1,VL)
C***** คำนวณค่าสถิติทดสอบทั้ง 3 คัว *****
DO 80 I=1,NIND1
80  FWB=FWB+WB(I)*VL(I)

```

```

SSWB=SSWB+FWB**2
SWB=SWB+FWB
CALL SUMOUT(SV1,SSV1,SPAC51,SPAC11,FWB,VWLS,NIND1,TNP5,
*      TNP1,TNP10,SPA101)
CALL SUMOUT(SV2,SSV2,SPAC52,SPAC12,FWB,VDOJ,NIND1,TNP5,
*      TNP1,TNP10,SPA102)
CALL SUMOUT(SV3,SSV3,SPAC53,SPAC13,FWB,VDGJ,NIND1,TKP5,
*      TKP1,TKP10,SPA103)
1000 CONTINUE
C คำนวณค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 หรือ ค่าอำนาจของการทดสอบ และพิมพ์ผล
WRITE(6,95)
95 FORMAT('1*****')
WRITE(6,100) NG,RHO
100 FORMAT(' **',5X,'NUMBER OF GROUP : ',I3,10X,'RHO : ',F4.2,4X,'**')
WRITE(6,110) NIND
110 FORMAT(' **',5X,'NUMBER OF INDEPENDENT VARIABLE : ',I2,10X,'**')
WRITE(6,120) N1,N2,N3
120 FORMAT(' **',5X,'REPLICATION PATTERN : ',I3,' /',I3,' /',I3,
*      10X,'**')
WRITE(6,130) VAR1,VAR2,VAR3
130 FORMAT(' **',5X,'VAR. PATTN : ',F9.4,' : ',F9.4,' : ',F9.4,2X,'**')
WRITE(6,*)'*****'
WRITE(6,140) R
140 FORMAT(/' ***** THE RESULTS ARE BASE ON',I5,' TRIALS. *****')
IF (IERR EQ. 1) THEN
WRITE(6,145) (VL(I),I=1,4),(CO(J),J=1,4)
ELSE IF (IERR EQ. 0) THEN
WRITE(6,146) (VL(I),I=1,4),CVH,(CO(J),J=1,4)
END IF
145 FORMAT(' VL = (',4F4.1,' )',',', ' CO = (',4F9.5,' )')

```

```

146 FORMAT(' VL = (',4F4.1,',)',5X,'CV :',F5.1,',', CO = (',4F9.5,',)')
      WRITE(6,150)
150 FORMAT(/6X,'BETA',9X,'VWLS',9X,'VDOJ',9X,'VDGJ',9X,'VBAR')
      MWB=(SWB**2)/R
      VBAR=(SSWB-MWB)/R
      M0=SWB/R
      M1=SV1/R
      M2=SV2/R
      M3=SV3/R
      WRITE(6,170) M0,M1,M2,M3,VBAR
170 FORMAT(1X,F10.5,3X,F10.5,3X,F10.5,3X,F10.5,3X,F10.5)
      WRITE(6,180)
180 FORMAT(/' WEIGHTED LEAST SQUARE METHOD')
      CALL POUT(SV1,SSV1,SPAC51,SPAC11,VBAR,R,NIND1,TNP5,TNP1,
*           TNP10,SPA101)
      WRITE(6,190)
190 FORMAT(/' DELETE-ONE JACKKNIFE METHOD')
      CALL POUT(SV2,SSV2,SPAC52,SPAC12,VBAR,R,NIND1,TNP5,TNP1,
*           TNP10,SPA102)
      WRITE(6,200)
200 FORMAT(/' DELETE-GROUP JACKKNIFE METHOD')
      CALL POUT(SV3,SSV3,SPAC53,SPAC13,VBAR,R,NIND1,TKP5,TKP1,
*           TKP10,SPA103)
2000 CONTINUE
      STOP
      END
C***** เรียงลำดับจากน้อยไปมาก *****
      SUBROUTINE SHSORT(NG,COL,M)
      INTEGER COL
      DIMENSION DD(2)

```

```
COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)
```

```
C
```

```
II=NG-1
```

```
DO 10 I=1,II
```

```
JJ=NG-I
```

```
DO 10 J=1,JJ
```

```
IF (FIRST(J,COL) .GT. FIRST(J+1,COL)) THEN
```

```
DO 20 K=1,M
```

```
DD(K)=FIRST(J,K)
```

```
FIRST(J,K)=FIRST(J+1,K)
```

```
FIRST(J+1,K)=DD(K)
```

```
20 CONTINUE
```

```
END IF
```

```
10 CONTINUE
```

```
RETURN
```

```
END
```

```
C***** สร้างตัวเลขสุ่ม *****
```

```
REAL FUNCTION RAND()
```

```
COMMON /CU/KK,IX
```

```
C
```

```
IX=IX*742938285
```

```
IF(IX) 10,20,20
```

```
10 IX=IX+2147483647+1
```

```
20 RAND=IX/2147483647.
```

```
RETURN
```

```
END
```

```
C***** สร้างค่าข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบปกติ *****
```

```
REAL FUNCTION NORMAL(MEAN,VAR)
```

```
REAL MEAN
```

```
COMMON /CU/KK,IX
```

C

```

PI=3.1415926
IF (KK EQ. 1) GOTO 10
RONE=RAND()
RTWO=RAND()
ZONE=SQRT(-2.*ALOG(RONE))*COS(2.*PI*RTWO)
ZTWO=SQRT(-2.*ALOG(RONE))*SIN(2.*PI*RTWO)
NORMAL=ZONE*SQRT(VAR)+MEAN
KK=1
RETURN
10 NORMAL=ZTWO*SQRT(VAR)+MEAN
KK=0
RETURN
END

```

C***** คำนำวนค่าพารามิเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอย *****

```

SUBROUTINE PARA(CO,VL,RHO,NIND1,NG,CVH,CVA,IERR)
REAL IB
DIMENSION CO(4),VL(4),V(10,10),A(10),B(4,4),DUMMY(10,10)
*IB(4,4)
COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)

```

C

```

DO 10 I=1,10
  A(I)=0.
  DO 10 J=1,10
    DUMMY(I,J)=0.
    V(I,J)=0.
10 CONTINUE
  DO 15 I=1,4
    DO 15 J=1,4
      B(I,J)=0.

```

```

        IB(I,J)=0.
15 CONTINUE
        DO 20 I=1,NG
            JJ=FIRST(I,1)
            DO 30 J=1,JJ
                DO 30 K=1,JJ
                    IF (J EQ. K) THEN
                        V(J,K)=FIRST(I,2)
                    ELSE IF (J NE. K) THEN
                        V(J,K)=RHO*FIRST(I,2)
                    END IF
                DO 40 J=1,JJ
                    A(J)=0.
                    DO 40 K=1,JJ
40      A(J)=A(J)+V(J,K)
                    DO 50 J=1,NIND1
                        DO 50 K=1,NIND1
50      B(J,K)=B(J,K)+A(J)*FIRST(I,1)*FIRST(I,2+J)*FIRST(I,2+K)
                DO 20 CONTINUE
                CALL INVMAT(IB,B,NIND1)
                DO 60 I=1,NIND1
                    IF (VL(I) EQ. 0.) THEN
                        CO(I)=(SQRT(IB(I,I))*100.)/CVA
                    ELSE IF (IERR EQ. 1) THEN
                        CO(I)=0.
                    ELSE IF (IERR EQ. 0) THEN
                        CO(I)=(SQRT(IB(I,I))*100.)/CVH
                END IF

```

```

60 CONTINUE
    RETURN
    END
C***** คำนวณค่าเมทริกซ์ผกผันภายในโปรแกรมย่อย PARA *****
    SUBROUTINE INVPAR(X,N)
    DOUBLE PRECISION A
    DIMENSION X(10,10),A(10,10)
C
    DO 5 I=1,N
    DO 5 J=1,N
5    A(I,J)=DBLE(X(I,J))
    DO 7 I=1,10
    DO 7 J=1,10
7    X(I,J)=0.
    DO 10 L=1,N
        A(L,L)=-1.0D0/A(L,L)
    DO 20 I=1,N
        IF (I-L) 30,20,30
30    A(I,L)=-1.0D0*A(I,L)*A(L,L)
20    CONTINUE
    DO 40 I=1,N
    DO 40 J=1,N
        IF ((I-L)*(J-L)) 50,40,50
50    A(I,J)=A(I,J)-A(I,L)*A(L,J)
40    CONTINUE
    DO 10 J=1,N
        IF (J-L) 60,10,60
60    A(L,J)=-1.0D0*A(L,J)*A(L,L)
10    CONTINUE

```



```

DO 70 I=1,N
DO 70 J=1,N
70 X(I,J)=-1.*SINGL(A(I,J))
RETURN
END

```

C***** คำนำวนค่าเมทริกซ์สามเหลี่ยมล่าง *****

```

SUBROUTINE CALC(CVAR,NMAX,RHO)
DIMENSION CVAR(18,2)

```

C

```

SUM=0.
VAR=CVAR(18,2)
COV=RHO*VAR
CVAR(1,1)=SQRT(VAR)
CVAR(1,2)=COV/SQRT(VAR)
DO 10 I=2,NMAX
K=I-1
SUM=SUM+(CVAR(K,2))**2
D=VAR-SUM
CVAR(I,1)=SQRT(D)
DD=SQRT(D)
IF (I EQ. NMAX) RETURN
CVAR(I,2)=(COV-SUM)/DD

```

```
10 CONTINUE
```

```
RETURN
```

```
END
```

C***** สร้างค่าความคลาดเคลื่อนที่มีการแจกแจงแบบปกติของตัวแปรพหุ *****

```

SUBROUTINE GENDAT(NMAX,VAR1,VAR2,VAR3,NG)

```

```

DIMENSION ASUM(30)

```

```

COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)

```

```

* /CU2/Z(150),CVAR1(18,2),CVAR2(18,2),CVAR3(18,2)

```

C

```

DO 10 I=1,30
10 ASUM(I)=0.
DO 20 I=1,NMAX
M=I
DO 30 J=1,NG
JJ=INT(FIRST(J,1))
SUM=0.
IC=0
IF ((FIRST(J,2)EQ.VAR1).AND.(I.LE.JJ).AND.(IC.EQ.0)) THEN
Y(I,J)=ASUM(J)+Z(M)*CVAR1(I,1)
SUM=ASUM(J)+Z(M)*CVAR1(I,2)
ASUM(J)=SUM
IC=J
ELSE IF((FIRST(J,2)EQ.VAR2).AND.(I.LE.JJ).AND.(IC.EQ.0)) THEN
Y(I,J)=ASUM(J)+Z(M)*CVAR2(I,1)
SUM=ASUM(J)+Z(M)*CVAR2(I,2)
ASUM(J)=SUM
IC=J
ELSE IF((FIRST(J,2)EQ.VAR3).AND.(I.LE.JJ).AND.(IC.EQ.0)) THEN
Y(I,J)=ASUM(J)+Z(M)*CVAR3(I,1)
SUM=ASUM(J)+Z(M)*CVAR3(I,2)
ASUM(J)=SUM
IC=J
END IF
M=M+JJ
IF (IC EQ. 0) THEN
WRITE(6,*) '***** GENERATE DATA ERROR *****'
STOP
END IF

```

```

30 CONTINUE
20 CONTINUE
  RETURN
  END
C***** คำนวณค่าเมทริกซ์ (X'WX) *****
  SUBROUTINE CALMAT(XTWX,XTWY,W,NIND1,NG)
  DIMENSION XTWX(4,4),XTWY(4),W(30)
  COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)
C
  DO 20 I=1,NIND1
    SUM=0.
    DO 25 J=1,NG
25    SUM=SUM+FIRST(J,1)*W(J)*(FIRST(J,2+I))**2
      XTWX(I,I)=SUM
20 CONTINUE
    DO 30 I=1,NIND1
      DO 30 J=1,NIND1
        IF (I LT. J) THEN
          SUM=0.
          DO 40 K=1,NG
40    SUM=SUM+FIRST(K,1)*W(K)*FIRST(K,2+I)*FIRST(K,2+J)
            XTWX(I,J)=SUM
            XTWX(J,I)=SUM
          END IF
30 CONTINUE
    DO 50 I=1,NIND1
      SUM=0.
      DO 55 J=1,NG
        KK=INT(FIRST(J,1))

```

```

DO 55 K=1,KK
55  SUM=SUM+W(J)*FIRST(J,2+I)*Y(K,J)
    XTWY(I)=SUM
50 CONTINUE
RETURN
END
C***** คำนวณค่าเมทริกซ์  $(X'WX)^{-1}$  *****
SUBROUTINE INVMAT(IXTWX,XTWX,N)
DOUBLE PRECISION A
REAL IXTWX
DIMENSION XTWX(4,4),IXTWX(4,4),A(4,4)
C
DO 5 I=1,N
DO 5 J=1,N
5  A(I,J)=DBLE(XTWX(I,J))
DO 10 L=1,N
A(L,L)=-1.0D0/A(L,L)
DO 20 I=1,N
IF (I-L) 30,20,30
30  A(I,L)=-1.0D0*A(I,L)*A(L,L)
20 CONTINUE
DO 40 I=1,N
DO 40 J=1,N
IF ((I-L)*(J-L)) 50,40,50
50  A(I,J)=A(I,J)-A(I,L)*A(L,J)
40 CONTINUE
DO 10 J=1,N
IF (J-L) 60,10,60
60  A(L,J)=-1.0D0*A(L,J)*A(L,L)
10 CONTINUE

```

```

DO 70 I=1,N
DO 70 J=1,N
    IXTWX(I,J)=-1.*SNGL(A(I,J))
70 CONTINUE
RETURN
END
C***** คำนวณค่าเวกเตอร์  $\underline{b}^w$  *****
SUBROUTINE BETA(WB,IXTWX,XTWY,N)
REAL IXTWX
DIMENSION WB(4),IXTWX(4,4),XTWY(4)
C
DO 10 I=1,N
    SUM=0.
    DO 20 J=1,N
20    SUM=SUM+IXTWX(I,J)*XTWY(J)
    WB(I)=SUM
10 CONTINUE
RETURN
END
C***** คำนวณค่าตัวถ่วงน้ำหนัก *****
SUBROUTINE WEIGHT(W,WB,NG,NIND1,NDG)
DIMENSION W(30),WB(4)
COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)
C
DO 10 I=1,NG
    IF (I .NE. NDG) THEN
        XTB=0.
        DO 20 J=1,NIND1
20    XTB=XTB+FIRST(I,2+J)*WB(J)
        SSI=0.

```

```

        KK=INT(FIRST(I,1))
        DO 30 K=1,KK
30      SSI=SSI+(Y(K,I)-XTB)**2
        W(I)=FIRST(I,1)/SSI
        ELSE
          W(I)=0.
        END IF
10 CONTINUE
    RETURN
    END
C***** โปรแกรมย่อยคูณเมทริกซ์ *****
    SUBROUTINE MULTMX(A1,A2,A12,M,K,N)
    DOUBLE PRECISION T
    DIMENSION A1(4,4),A2(4,4),A12(4,4)
C
    DO 20 I=1,M
    DO 20 J=1,N
        T=0.0D0
        DO 10 L=1,K
10      T=T+DBLE(A1(I,L))*DBLE(A2(L,J))
        A12(I,J)=SNGL(T)
20 CONTINUE
    RETURN
    END
C***** โปรแกรมย่อยคัดลอกเมทริกซ์ *****
    SUBROUTINE MOVEMX(SOURCE,TARGET,ROW,COL)
    INTEGER ROW,COL
    DIMENSION SOURCE(4,4),TARGET(4,4)
C

```

```

DO 5 I=1,4
DO 5 J=1,4
5  TAGET(I,J)=0.
DO 10 I=1,ROW
DO 10 J=1,COL
    TAGET(I,J)=SOURCE(I,J)
    SOURCE(I,J)=0.
10 CONTINUE
RETURN
END

```

C***** Weighted Least Square Method *****

```

SUBROUTINE WLS(VWLS,IXTWX,IXTX,W,NIND1,NG,VL)
REAL IXTWX,IXTX,IW
DIMENSION IXTWX(4,4),IXTX(4,4),W(30),W1(30),IW(30),
*XTW1X(4,4),XTIWX(4,4),V2(4,4),V3(4,4),DUMMY(4,4),V(4,4),VL(4)
COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)

```

C

```

VWLS=0.
DO 1 I=1,30
    W1(I)=0.
    IW(I)=0.
1 CONTINUE
DO 5 I=1,4
DO 5 J=1,4
    XTW1X(I,J)=0.
    XTIWX(I,J)=0.
    V(I,J)=0.
    V2(I,J)=0.
    V3(I,J)=0.

```

```

    DUMMY(I,J)=0.
5  CONTINUE
    DO 10 I=1,NG
        W1(I)=W(I)/FIRST(I,1)
        IW(I)=1./W(I)
10  CONTINUE
    DO 20 I=1,NIND1
        SUM1=0.
        SUM2=0.
        DO 25 J=1,NG
            SUM1=SUM1+FIRST(J,1)*W1(J)*(FIRST(J,2+I))**2
            SUM2=SUM2+FIRST(J,1)*IW(J)*(FIRST(J,2+I))**2
25  CONTINUE
        XTW1X(I,I)=SUM1
        XTIWX(I,I)=SUM2
20  CONTINUE
    DO 30 I=1,NIND1
        DO 30 J=1,NIND1
            IF (I LT. J) THEN
                SUM1=0.
                SUM2=0.
                DO 40 K=1,NG
                    SUM1=SUM1+FIRST(K,1)*W1(K)*FIRST(K,2+I)*FIRST(K,2+J)
                    SUM2=SUM2+FIRST(K,1)*IW(K)*FIRST(K,2+I)*FIRST(K,2+J)
40  CONTINUE
                XTW1X(I,J)=SUM1
                XTW1X(J,I)=SUM1
                XTIWX(I,J)=SUM2
                XTIWX(J,I)=SUM2
            END IF

```


30 CONTINUE

```

CALL MULTMX(IXTWX,XTW1X,V2,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(V2,IXTWX,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MOVEMX(DUMMY,V2,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(IXTX,XTIWX,V3,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(XTW1X,V3,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MOVEMX(DUMMY,V3,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(IXTWX,V3,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MOVEMX(DUMMY,V3,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(V3,IXTX,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MOVEMX(DUMMY,V3,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(V3,XTW1X,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MOVEMX(DUMMY,V3,NIND1,NIND1)
CALL MULTMX(V3,IXTWX,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
CALL MOVEMX(DUMMY,V3,NIND1,NIND1)

```

DO 50 I=1,NIND1

DO 50 J=1,NIND1

50 V(I,J)=IXTWX(I,J)+4.*V2(I,J)+4.*V3(I,J)

DO 60 I =1,NIND1

A=0.

DO 70 J=1,NIND1

70 A=A+V(I,J)*VL(J)

VWLS=VWLS+A*VL(I)

60 CONTINUE

RETURN

END

C***** Modified Delete-one Jackknife Method *****

SUBROUTINE DOJ(VDOJ,W,IXTWX,IXTX,WB,B,NG,NIND1,VL)

REAL IXTX,IXTWX,IVV1

```
DIMENSION W(30),IXTWX(4,4),IXTX(4,4),WB(4),B(4),  
*A1(4),A2(4),SUBTWB(4),SUBTB(4),V1(4,4),V3(4,4),VV1(4,4),  
*VV2(4,4),VV3(4,4),JVV1(4,4),DUMMY(4,4),BWB(4),V(4,4),VL(4)  
COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)
```

C

```
VDOJ=0.  
DO 5 I=1,4  
DO 5 J=1,4  
    V(I,J)=0.  
    VV1(I,J)=0.  
    VV2(I,J)=0.  
    VV3(I,J)=0.  
5 CONTINUE  
DO 6 I=1,4  
    IF (I LE. NIND1) THEN  
        BWB(I)=WB(I)  
    ELSE  
        BWB(I)=0.  
    END IF  
6 CONTINUE  
DO 10 I=1,NG  
    AA1=0.  
    AA2=0.  
    B1=0.  
    B2=0.  
DO 20 K=1,NIND1  
    A11=0.  
    A22=0.
```

```

DO 30 L=1,NIND1
  A11=A11+IXTWX(K,L)*FIRST(I,2+L)
  A22=A22+IXTX(K,L)*FIRST(I,2+L)
30  CONTINUE
  A1(K)=A11
  A2(K)=A22
  AA1=AA1+A11*FIRST(I,2+K)
  AA2=AA2+A22*FIRST(I,2+K)
  B1=B1+BWB(K)*FIRST(I,2+K)
  B2=B2+B(K)*FIRST(I,2+K)
20  CONTINUE
  AA1=AA1*W(I)
  JJ=INT(FIRST(I,1))
  DO 10 J=1,JJ
    DO 40 K=1,NIND1
      SUBTWB(K)=-1.*A1(K)*W(I)*(Y(JJ)-B1)/(1.-AA1)
      SUBTB(K)=-1.*A2(K)*(Y(JJ)-B2)/(1.-AA2)
40  CONTINUE
    DO 50 K=1,NIND1
      V1(K,K)=(1.-AA1)*(SUBTWB(K))**2
      V3(K,K)=(1.-AA2)*(SUBTB(K))**2
      DO 50 L=1,NIND1
        IF (K LT. L) THEN
          V1(K,L)=(1.-AA1)*SUBTWB(K)*SUBTWB(L)
          V3(K,L)=(1.-AA2)*SUBTB(K)*SUBTB(L)
          V1(L,K)=V1(K,L)
          V3(L,K)=V3(K,L)
        END IF
50  CONTINUE

```

```

DO 10 K=1,NIND1
DO 10 L=1,NIND1
  VV1(K,L)=VV1(K,L)+V1(K,L)
  S=V1(K,L)/FIRST(I,1)
  VV2(K,L)=VV2(K,L)+S
  VV3(K,L)=VV3(K,L)+V3(K,L)
10 CONTINUE
  CALL INVMAT(IVV1,VV1,NIND1)
  CALL MULTMX(IVV1,VV3,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
  CALL MOVEMX(DUMMY,VV3,NIND1,NIND1)
  CALL MULTMX(VV2,VV3,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
  CALL MOVEMX(DUMMY,VV3,NIND1,NIND1)
  CALL MULTMX(VV3,IVV1,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
  CALL MOVEMX(DUMMY,VV3,NIND1,NIND1)
  CALL MULTMX(VV3,VV2,DUMMY,NIND1,NIND1,NIND1)
  CALL MOVEMX(DUMMY,VV3,NIND1,NIND1)
  DO 60 I=1,NIND1
  DO 60 J=1,NIND1
60  V(I,J)=VV1(I,J)+4.*VV2(I,J)+4.*VV3(I,J)
  DO 70 I=1,NIND1
    A=0.
    DO 80 J=1,NIND1
80  A=A+V(I,J)*VL(J)
    VDOJ=VDOJ+A*VL(I)
70 CONTINUE
  RETURN
  END
C***** Delete-group Jaekknife Method *****
  SUBROUTINE DGJ(VDGJ,WB,IXTX,NG,NIND1,VL)
  REAL IXTX,IDXTRX

```

```

DIMENSION WB(4),DXTX(4,4),IDXTWX(4,4),DXTWX(4,4),DXTWY(4),
*DWB(4),DW(30),BWB(4),V(4,4),DUMMY(4,4),VL(4)
COMMON /CU1/FIRST(30,6),Y(18,30)

```

C

```

VDGJ=0.
DO 1 I=1,4
  IF (I LE. NIND1) THEN
    BWB(I)=WB(I)
  ELSE
    BWB(I)=0.
  END IF
DO 1 J=1,4
  V(I,J)=0.
1 CONTINUE
DO 10 I=1,NG
  DO 20 J=1,NG
    IF (I EQ. J) THEN
      DW(J)=0.
    ELSE
      DW(J)=1.
    END IF
20 CONTINUE
DO 25 J=1,4
  DXTWY(J)=0.
  DWB(J)=0.
  DO 25 K=1,4
    DXTWX(J,K)=0.
    IDXTWX(J,K)=0.
25 CONTINUE
CALL CALMAT(DXTWX,DXTWY,DW,NIND1,NG)

```

```

CALL INVMAT(IDXTWX,DXTWX,NIND1)
CALL BETA(DWB,IDXTWX,DXTWY,NIND1)
CALL WEIGHT(DW,DWB,NG,NIND1,I)
CALL CALMAT(DXTWX,DXTWY,DW,NIND1,NG)
CALL INVMAT(IDXTWX,DXTWX,NIND1)
CALL BETA(DWB,IDXTWX,DXTWY,NIND1)
B=0.
C=0.
DO 30 J=1,NIND1
  A=0.
  DO 40 K=1,NIND1
40   A=A+DXTX(J,K)*FIRST(I,2+K)
     B=B+A*FIRST(I,2+J)
30  CONTINUE
     C=B*FIRST(I,1)
     DO 50 J=1,NIND1
       DO 50 K=1,NIND1
50   V(J,K)=V(J,K)+(1.-C)*(DWB(J)-BWB(J))*(DWB(K)-BWB(K))
10  CONTINUE
     DO 70 I=1,NIND1
       A=0.
       DO 80 J=1,NIND1
80   A=A+V(I,J)*VL(J)
          VDGJ=VDGJ+A*VL(I)
70  CONTINUE
     RETURN
     END
C***** นับจำนวนครั้งที่ยอมรับสมมุติฐานว่าง *****
SUBROUTINE SUMOUT(SV,SSV,SPAC5,SPAC1,WB,V,NIND1,T5,T1,T10,
*           SPAC10)

```

```

REAL LOW5,LOW1,LOW10
C
SV=SV+V
SSV=SSV+V**2
SQRTV=SQRT(V)
UP10=WB+T10*SQRTV
LOW10=WB-T10*SQRTV
UP5=WB+T5*SQRTV
LOW5=WB-T5*SQRTV
UP1=WB+T1*SQRTV
LOW1=WB-T1*SQRTV
IF ((UP10 .GE. 0.) AND. (LOW10 LE. 0.)) THEN
    SPAC10=SPAC10+1.
END IF
IF ((UP5 .GE. 0.) AND. (LOW5 LE. 0.)) THEN
    SPAC5=SPAC5+1.
END IF
IF ((UP1 .GE. 0.) AND. (LOW1 LE. 0.)) THEN
    SPAC1=SPAC1+1.
END IF
RETURN
END
C**** คำนวณค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 หรือ ค่าอำนาจของการทดสอบ
SUBROUTINE POUT(SV,SSV,SPAC5,SPAC1,VBAR,R,NIND1,T5,T1,
*           T10,SPAC10)
REAL MV,MSEV
INTEGER R
C
WRITE(6,10)
10 FORMAT(6X,'RB %',9X,'CV %',6X,'P10(REJ)',6X,

```

```
*      'P5(REJ)',6X,'P1(REJ)'  
MV=SV/R  
BIAS=MV-VBAR  
MSEV=(SSV+R*(VBAR**2)-2.*VBAR*SV)/R  
RB=(BIAS/VBAR)*100.  
CV=(SQRT(MSEV)/VBAR)*100.  
PREJ10=1.-(SPAC10/R)  
PREJ5=1.-(SPAC5/R)  
PREJ1=1.-(SPAC1/R)  
WRITE(6,30) RB,CV,PREJ10,PREJ5,PREJ1  
30 FORMAT(4X,F7.2,6X,F7.2,7X,F5.3,8X,F5.3,8X,F5.3)  
RETURN  
END
```


ประวัติผู้เขียน

นายไพโรจน์ ขาวสิทธิวงษ์ เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514 สำเร็จการศึกษา
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ในปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาสถิติ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2536 และได้รับทุน
อุดหนุนการศึกษาโครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัยตามความต้องการของ
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปีการศึกษา 2537